

Euroopan unionin virallinen lehti

L 372

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

49. vuosikerta
27. joulukuuta 2006

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1855/2006/EY, tehty 12 päivänä joulukuuta 2006, Kulttuuri-ohjelman perustamisesta (2007–2013) 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/116/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloajasta (Kodifioitu toisinto) 12
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/118/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, pohjaveden suojelusta pilaantumiselta ja huononemiselta 19
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/122/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden (perfluorioktaanisulfonaattien) markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 76/769/ETY muuttamisesta kolmannenkymmenennen kerran ⁽¹⁾ 32

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 1855/2006/EY,

tehty 12 päivänä joulukuuta 2006,

Kulttuuri-ohjelman perustamisesta (2007–2013)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
JOTKA

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 151 artiklan 5 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽¹⁾,noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) On olennaisen tärkeää kannustaa kulttuuriyhteistyötä ja kulttuurivaihtoa Euroopan kulttuurien ja kielten monimuotoisuuden kunnioittamiseksi ja edistämiseksi sekä parantaa Euroopan kansalaisten tietoisuutta Euroopan muista kulttuureista ja samanaikaisesti lisätä tietoisuutta heidän yhteisestä eurooppalaisesta kulttuuriperinnöstään. Kulttuurien ja kieliä koskevan yhteistyön ja monimuotoisuuden edistäminen auttaakin osaltaan tekemään Euroopan kansalaisuudesta konkreettista todellisuutta kannustamalla Euroopan kansalaisia osallistumaan suoraan yhdentymisprosessiin.
- (2) Aktiivisella kulttuuripolitiikalla, jolla pyritään säilyttämään Euroopan kulttuurien monimuotoisuus ja edistämään sen yhteisiä kulttuurisia osatekijöitä ja yhteistä kulttuuriperintöä, voidaan parantaa Euroopan unionin näkyvyyttä sen ulkopuolella.
- (3) Kansalaisten täysi tuki Euroopan yhdentymiselle ja heidän täysipainoinen osallistumisensa siihen edellyttää, että kansalaisten yhteisiä kulttuuriarvoja ja kulttuurisia juuria korostetaan entistä enemmän olennaisena osana heidän identiteettiään ja kuulumistaan yhteiskuntaan, joka perustuu vapauteen, oikeudenmukaisuuteen, demokratiaan,

ihmisarvon ja koskemattomuuden kunnioittamiseen, suvaitsevaisuuteen ja solidaarisuuteen, Euroopan unionin perusoikeuskirjaa täysin noudattaen.

- (4) On olennaisen tärkeää, että kulttuuriala edistää osaltaan Euroopan laajempaa poliittista kehitystä ja osallistuu siihen aktiivisesti. Kulttuuriala on itsessään tärkeä työllistäjä, ja lisäksi on olemassa selvä yhteys kulttuuri-investointien ja talouskehityksen välillä, mistä syystä on tärkeää vahvistaa kulttuuripolitiikkaa alueellisesti, kansallisesti ja Euroopan tasolla. Tämän vuoksi olisi lujitettava kulttuuri- ja teollisuuden asemaa osana Lissabonin strategian mukaista kehitystä, sillä tällä teollisuudenalalla on yhä suurempi vaikutus Euroopan talouteen.
- (5) On myös tarpeen edistää aktiivista kansalaisuutta ja vahvistaa kaikenlaisen syrjinnän torjumista, rasismi ja muukalaisviha mukaan luettuina. Kulttuurin saavutettavuuden parantaminen voi toimia keinona torjua sosiaalista syrjäytymistä.
- (6) Perustamissopimuksen 3 artiklassa määrätään, että toteutettaessaan kyseisessä artiklassa tarkoitettua toimintaa yhteisö pyrkii poistamaan eriarvoisuutta miesten ja naisten välillä sekä edistämään miesten ja naisten välistä tasa-arvoa.
- (7) Kulttuuriohjelmat Kaleidoskooppi, Ariane, Rafael ja Kulttuuri 2000, jotka perustettiin päätöksillä N:o 719/96/EY ⁽³⁾, N:o 2085/97/EY ⁽⁴⁾, N:o 2228/97/EY ⁽⁵⁾ ja N:o 508/2000/EY ⁽⁶⁾, ovat olleet myönteisiä vaiheita kulttuuria tukevien yhteisön toimien täytäntöönpanossa. Näin on saatu huomattavaa kokemusta, erityisesti näiden kulttuuriohjelmien arvioinnin avulla. Yhteisön kulttuuri-toimintaa olisi

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 719/96/EY, tehty 29 päivänä maaliskuuta 1996, taide- ja kulttuuri-toimintaa koskevasta Euroopan laajuisesta tukiohjelmasta (Kaleidoskooppi) (EYVL L 99, 20.4.1996, s. 20), päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä N:o 477/1999/EY (EYVL L 57, 5.3.1999, s. 2).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 2085/97/EY, tehty 6 päivänä lokakuuta 1997, kirjan ja lukemisen alaa koskevasta kääntämisen kattavasta tukiohjelmasta (Ariane) (EYVL L 291, 24.10.1997, s. 26), päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä N:o 476/1999/EY (EYVL L 57, 5.3.1999, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 2228/97/EY, tehty 13 päivänä lokakuuta 1997, kulttuuriperintöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta (Rafael-ohjelma) (EYVL L 305, 8.11.1997, s. 31), päätös on kumottu päätöksellä N:o 508/2000/EY (EYVL L 63, 10.3.2000, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 508/2000/EY, tehty 14 päivänä helmikuuta 2000, Kulttuuri 2000 -ohjelman perustamisesta (EYVL L 63, 10.3.2000, s. 1), päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 885/2004 (EYVL L 168, 1.5.2004, s. 1).

⁽¹⁾ EUVL C 164, 5.7.2005, s. 65.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 25. lokakuuta 2005 (EUVL C 272 E, 9.11.2006, s. 233), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 18. heinäkuuta 2006 (EUVL C 238 E, 3.10.2006, s. 18), ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. lokakuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Neuvoston päätös, tehty 11. joulukuuta 2006.

järkeistettävä ja vahvistettava näiden arviointien tulosten, kaikkien asianomaisten osapuolten kuulemisen ja unionin toimielinten viimeaikaisen työn pohjalta. On siis syytä perustaa ohjelma tätä tarkoitusta varten.

- (8) Unionin toimielimet ovat monissa yhteyksissä ilmaisseet kantansa aiheista, jotka liittyvät yhteisön kulttuuritoimintaan sekä kulttuuriyhteistyön haasteisiin: erityisesti neuvosto 25 päivänä kesäkuuta 2002 antamassaan päätöslauselmassa kulttuurialan eurooppalaista yhteistyötä koskevasta uudesta työsuunnitelmasta⁽¹⁾ ja 19 päivänä joulukuuta 2002 antamassaan päätöslauselmassa kulttuurialan eurooppalaista yhteistyötä koskevan työsuunnitelman täytäntöönpanosta⁽²⁾, Euroopan parlamentti 5 päivänä syyskuuta 2001 antamassaan päätöslauselmassa kulttuuriyhteistyöstä Euroopan unionissa⁽³⁾, 28 päivänä helmikuuta 2002 antamassaan päätöslauselmassa Kulttuuri 2000 -ohjelman toteuttamisesta⁽⁴⁾, 22 päivänä lokakuuta 2002 antamassaan päätöslauselmassa teatterin ja esittävien taiteiden merkityksestä ja dynamiikasta laajentuneessa Euroopan unionissa⁽⁵⁾ ja 4 päivänä syyskuuta 2003 antamassaan päätöslauselmassa kulttuuriteollisuudesta⁽⁶⁾ sekä alueiden komitea 9 päivänä lokakuuta 2003 antamassaan lausunnossa, joka koski Kulttuuri 2000 -ohjelman jatkamista.
- (9) Neuvosto on painottanut edellä mainituissa päätöslauselmissaan, että yhteisössä on omaksuttava johdonmukaisempi lähestymistapa kulttuuriin ja että eurooppalainen lisäarvo on eurooppalaisen kulttuuriyhteistyön määrittävä tekijä ja yhteisön kulttuuritoiminnan yleinen edellytys.
- (10) Jotta Euroopan kansojen yhteisestä kulttuurialueesta tulisi todellisuutta, on tärkeää edistää kulttuurialan toimijoiden sekä taideteosten, kulttuuriesineiden ja taide- ja kulttuurituotteiden kansalliset rajat ylittävää liikkuvuutta ja kannustaa vuoropuhelua ja kulttuurivaihtoa.
- (11) Neuvosto kulttuurialan työsuunnitelmasta (2005–2006) 16 päivänä marraskuuta 2004 antamassaan päätelmissä, Euroopan parlamentti kulttuuriteollisuudesta 4 päivänä syyskuuta 2003 antamassaan päätöslauselmassa sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitea Euroopan kulttuuriteollisuudesta 28 päivänä tammikuuta 2004 antamassaan lausunnossa ovat todenneet, että muun kuin audiovisuaalisen kulttuuriteollisuuden taloudellinen ja sosiaalinen erityislaatu on otettava aiempaa paremmin huomioon. Uudessa ohjelmassa olisi lisäksi otettava huomioon vuosina 2002–2004 tehdyt kulttuurialan yhteistyötä koskevat valmistelutoimet.
- (12) Tässä yhteydessä on syytä edistää yhteistyön lisäämistä kulttuurialan toimijoiden välillä kannustamalla näitä muodostamaan monivuotisia yhteistyöhankkeita, joiden avulla voidaan kehittää yhteisiä toimia, antaa tukea todellista eurooppalaista lisäarvoa tuottaville kohdennetuille toimille, tukea kulttuuritapahtumia, joilla on symbolinen merkitys, tukea eurooppalaisia kulttuuriyhteistyötä tekeviä organisaatioita, kannustaa tutkimusta, joka koskee Euroopan tasolla

kiinnostavia aiheita, sekä kannustaa tiedon keruuta ja levitystä ja toimia, joiden tarkoituksena on maksimoida hankkeiden vaikutus eurooppalaisen kulttuuriyhteistyön ja eurooppalaisen kulttuuripolitiikan kehittämisen alalla.

- (13) Euroopan kulttuuripääkaupunki -tapahtumaa koskevasta yhteisön toiminnasta vuosina 2007–2019 24 päivänä lokakuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1622/2006/EY⁽⁷⁾ soveltamiseksi olisi myönnettävä merkittävästi rahoitusta tälle eurooppalaisten keskuudessa hyvin näkyvälle tapahtumalle, joka osaltaan vahvistaa tunnetta kuulumisesta yhteiseen eurooppalaiseen kulttuurialueeseen. Tässä tapahtumassa päähuomio on kiinnitettävä rajatylittävään eurooppalaiseen kulttuuriyhteistyöhön.
- (14) Olisi annettava tukea sellaisten organisaatioiden toimintaan, jotka toimivat kulttuuriyhteistyön alalla Euroopan laajuisesti ja ovat siten eurooppalaisen kulttuurin lähettiläitä. Tätä tukea olisi annettava niiden kokemusten pohjalta, jotka Euroopan unioni on saanut yhteisön toimintaohjelmasta kulttuurialalla Euroopan laajuisesti toimivien organisaatioiden tukemiseksi 21 päivänä huhtikuuta 2004 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 792/2004/EY⁽⁸⁾ soveltamisesta.
- (15) Ohjelman on sananvapauden periaatetta noudattaen edistettävä Euroopan unionin pyrkimyksiä kestävästä kehityksestä edistämiseksi ja kaikenlaisen syrjinnän torjumiseksi.
- (16) Euroopan unionin jäsen ehdokasvaltioiden ja ETA-sopimuksen tehneiden EFTA-maiden olisi voitava osallistua yhteisön ohjelmiin näiden maiden kanssa tehtyjen sopimusten mukaisesti.
- (17) Thessalonikissa 19 ja 20 päivänä kesäkuuta 2003 kokoonnutunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi asiakirjan ”Länsi-Balkania koskeva Thessalonikin toimintasuunnitelma: kohti yhdyntävää Eurooppaa”, jonka mukaan vakautus- ja assosiaatioprosessiin kuuluvien maiden olisi voitava osallistua yhteisön ohjelmiin yhteisön ja näiden maiden välillä tehtävien puitesopimusten pohjalta. Näiden maiden olisi voitava halutessaan ja budjetinäkökohtien ja poliittisten painopistealueiden salliessa osallistua ohjelmaan tai hyötyä rajoitetummasta yhteistyön muodosta lisämäärärahojen ja asianomaisten osapuolten välillä sovittavien erityisten menettelyjen pohjalta.
- (18) Ohjelman yhteydessä olisi myös voitava tehdä yhteistyötä muiden sellaisten kolmansien maiden kanssa, jotka ovat allekirjoittaneet yhteisön kanssa kulttuuriosuuden sisältäviä sopimuksia, ja tätä varten on määriteltävä noudatettavat menettelyt.

- (19) Yhteisön toiminnan lisäarvon kasvattamiseksi on tarpeen varmistaa tämän päätöksen ja muiden asiaan liittyvien

(1) EYVL C 162, 6.7.2002, s. 5.

(2) EYVL C 13, 18.1.2003, s. 5.

(3) EYVL C 72 E, 21.3.2002, s. 142.

(4) EYVL C 293 E, 28.11.2002, s. 105.

(5) EUVL C 300 E, 11.12.2003, s. 156.

(6) EUVL C 76 E, 25.3.2004, s. 459.

(7) EUVL L 304, 3.11.2006, s. 1.

(8) EUVL L 138, 30.4.2004, s. 40.

yhteisön politiikan alojen, toimien ja välineiden mukaisesti toteutettavien toimien johdonmukaisuus ja keskinäinen täydentävyys perustamissopimuksen 151 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä yhteisön kulttuuri- ja koulutusalan toimien välisiin liittymäkohtiin ja toimiin, joilla edistetään parhaiden käytäntöjen vaihtoa ja tiiviimpää yhteistyötä Euroopan tasolla.

(20) Yhteisön tuen osalta olisi otettava huomioon kulttuurialan erityisluonne Euroopassa ja erityisesti huolehdittava siitä, että hallinnollisia ja rahoitukseen liittyviä menettelyjä yksinkertaistetaan mahdollisimman paljon ja että ne mukautetaan asetettuihin tavoitteisiin sekä kulttuurialan käytäntöihin ja kehitykseen.

(21) Komission, jäsenvaltioiden ja kulttuurin yhteyspisteiden olisi pyrittävä edistämään pienten toimijoiden osallistumista monivuotisiin yhteistyöhankkeisiin sekä sellaisen toiminnan järjestämistä, jonka tarkoituksena on saattaa yhteen mahdollisia hankekumppaneita.

(22) Ohjelmalla olisi koottava yhteen eri puolilta Eurooppaa peräisin olevien kulttuuritoimijoiden erityiset ominaisuudet ja asiantuntemus. Jos jonkin jäsenvaltion tai osallistuvan maan kulttuuritoimijoiden osallistumistaso on alhainen, komission ja jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittaessa toimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi.

(23) Komission ja jäsenvaltioiden yhteistyöllä olisi varmistettava tämän ohjelman jatkuva seuranta ja arviointi, jotta siihen voitaisiin tehdä tarkistuksia erityisesti toimenpiteiden täytäntöönpanon tärkeysjärjestyksen suhteen. Arviointiin olisi sisällyttävä ulkopuolisten, riippumattomien elinten suorittama arviointi.

(24) Ohjelman seuranta- ja arviointimenettelyissä olisi käytettävä erityisiä, mitattavissa ja saavutettavissa olevia, asianmukaisia ja aikataulusidonnaisia tavoitteita ja indikaattoreita.

(25) Olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet väärinkäytösten ja petosten estämiseksi ja kadonneiden tai väärin maksettujen tai käytettyjen varojen perimiseksi takaisin.

(26) On suotavaa perustaa kulttuuriyhteistyötä varten yhtenäinen rahoitus- ja ohjelmointiväline, nimeltään Kulttuuri-ohjelma, 1 päivänä tammikuuta 2007 alkavaksi ja 31 päivänä joulukuuta 2013 päättyväksi kaudeksi.

(27) Tässä päätöksessä vahvistetaan ohjelman koko keston ajaksi rahoituspuitteet, joita budjettivallan käyttäjä pitää talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen

toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾ 37 kohdan mukaisesti ensisijaisena ohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.

(28) Tämän päätöksen täytäntöön panemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ mukaisesti.

(29) Tämän päätöksen täytäntöön panemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ⁽³⁾ (jäljempänä 'varainhoitoasetus') ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä 23 päivänä joulukuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY, Euratom) N:o 2342/2002 ⁽⁴⁾ mukaisesti.

(30) Yhteisön toiminta täydentää kulttuuriyhteistyön alalla toteutettavia kansallisen ja alueellisen tason toimia. Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän päätöksen tavoitetta eli yhteiseen kulttuuriperintöömme perustuvan Euroopan kulttuurialueen edistämistä (kulttuurialan toimijoiden rajatylittävä liikkuvuus Euroopassa, taideteosten, kulttuuriesineiden ja kulttuuri- ja taidetuotteiden rajatylittävä levitys sekä kulttuurien välinen vuoropuhelu) niiden kansalliset rajat ylittävän luonteen vuoksi, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi toteuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(31) On syytä antaa siirtymäsäännöksiä, jotta varmistetaan ongelmaton siirtyminen toisaalta päätöksillä N:o 508/2000/EY ja N:o 792/2004/EY perustettujen ohjelmien ja toisaalta tällä päätöksellä perustetun ohjelman välillä,

OVAT PÄÄTTÄNEET SEURAAVAA:

1 artikla

Perustaminen ja kesto

1. Tällä päätöksellä perustetaan Kulttuuri-ohjelma, jäljempänä 'ohjelma', joka on kaikille kulttuurialoille ja kaikenlaisille kulttuuritoimijoille avoin monivuotinen yhtenäinen ohjelma yhteisön kulttuuritoimia varten.

2. Ohjelma pannaan täytäntöön 1 päivänä tammikuuta 2007 alkavana ja 31 päivänä joulukuuta 2013 päättyvänä kautena.

⁽¹⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽³⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 357, 31.12.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY, Euratom) N:o 1248/2006 (EUVL L 227, 19.8.2006, s. 3).

2 artikla

Talousarvio

1. Rahoituspuitteet ohjelman toteuttamiseksi 1 artiklassa tarkoitetuksi kaudeksi ovat 400 miljoonaa euroa.
2. Budjettivallan käyttäjä myöntää vuotuiset määrärahat rahoituskehyksen rajoissa.

3 artikla

Tavoitteet

1. Ohjelman yleistavoitteena on edistää eurooppalaisille yhteistä ja yhteiseen kulttuuriperintöön perustuvaa kulttuuria- luetta kehittämällä ohjelmaan osallistuvien valtioiden luovien taiteilijoiden, kulttuurialan toimijoiden ja kulttuurilaitosten välistä kulttuuriyhteistyötä, jotta edistettäisiin Euroopan kansalaisuuden kehittymistä. Ohjelmaan voivat osallistua muut kuin audiovisuaalisen alan kulttuuriteollisuuden toimijat, erityisesti pienet kulttuuriyritykset, jos ne toimivat voittoa tavoittelemattomana kulttuuritoimijana.

2. Ohjelman erityistavoitteina on:

- a) edistää kulttuurialan toimijoiden kansalliset rajat ylittävää liikkuvuutta;
- b) kannustaa teosten ja taide- ja kulttuurituotteiden kansalliset rajat ylittävää levittämistä;
- c) edistää kulttuurien välistä vuoropuhelua.

4 artikla

Toimintalinjat

1. Ohjelman tavoitteet pyritään toteuttamaan panemalla täytäntöön seuraavat toimet, sellaisina kuin ne kuvataan liitteessä:

- a) kulttuuritoimien tukeminen
 - monivuotiset yhteistyöhankkeet
 - yhteistyötoimet
 - erityistoimet
- b) kulttuurialalla Euroopan laajuisesti toimivien organisaatioiden tukeminen
- c) analysoinnin, tiedon keruun ja levityksen tukeminen sekä sellaisten toimien tukeminen, joilla maksimoidaan hankkeiden vaikutus eurooppalaisen kulttuuriyhteistyön ja eurooppalaisen kulttuuripolitiikan kehittämisen alalla.

2. Nämä toimet toteutetaan liitteessä vahvistettujen säännösten mukaisesti.

5 artikla

Kolmansia maita koskevat säännökset

1. Ohjelmaan voivat osallistua seuraavat maat:

- a) Euroopan talousalueeseen kuuluvat Efta-maat ETA-sopimuksen määräysten mukaisesti;
- b) ehdokasmaat, joita varten on laadittu unioniin liittymistä valmisteleva strategia, kunkin maan osalta puitesopimuksessa vahvistettujen yhteisön ohjelmiin osallistumista koskevien yleisten periaatteiden sekä yleisten edellytysten ja menettelyjen mukaisesti;
- c) Länsi-Balkanin maat niiden menettelyjen mukaisesti, jotka määritellään näiden maiden kanssa niiden osallistumista yhteisön ohjelmiin koskevien puitesopimusten perusteella.

Tässä kohdassa mainitut maat osallistuvat täysimääräisesti ohjelmaan, edellyttäen että vaaditut edellytykset täyttyvät ja lisämäärärahoja maksetaan.

2. Ohjelma mahdollistaa myös yhteistyön muiden kolmansien maiden kanssa, jotka ovat tehneet yhteisön kanssa kulttuuria koskevia lausekkeitä sisältäviä assosiaatio- tai yhteistyösopimuksia, lisämäärärahojen pohjalta ja sovittavien erityismenettelyjen mukaisesti.

Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettut Länsi-Balkanin maat, jotka eivät halua osallistua täysimääräisesti ohjelmaan, voivat tehdä yhteistyötä ohjelman kanssa tässä kohdassa säädetyin edellytyksin.

6 artikla

Yhteistyö kansainvälisten järjestöjen kanssa

Ohjelma mahdollistaa yhteistyön toimivaltaisten kulttuurialan kansainvälisten järjestöjen kanssa, kuten Unescon tai Euroopan neuvoston kanssa, yhteisrahoituksen pohjalta ja siten, että noudatetaan jokaisen toimielimen ja järjestön omia, 4 artiklassa lueteltujen toimien toteuttamista koskevia sääntöjä.

7 artikla

Täydentävyys muiden yhteisön välineiden kanssa

Komissio varmistaa ohjelman niveltämisen yhteisön muihin toimenpiteisiin, erityisesti rakennerrahastoihin liittyviin toimiin sekä yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen, tutkimuksen, tietoyhteiskunnan, kansalaisuuden, nuorison, urheilun, kielten, sosiaalisen osallisuuden, EU:n ulkosuhteiden ja kaikenlaisen syrjinnän torjumisen alalla toteutettaviin toimiin.

8 artikla

Täytäntöönpano

1. Komissio varmistaa tämän ohjelman kohteena olevien yhteisön toimien täytäntöönpanon liitteen mukaisesti.
2. Seuraavista toimenpiteistä päätetään 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen:
 - a) vuotuinen työsuunnitelma, mukaan luettuna painopisteet, valintaperusteet ja -menettelyt;
 - b) vuotuinen talousarvio ja varojen jakautuminen ohjelman eri toimien välillä;
 - c) ohjelman seuranta- ja arviointitoimenpiteet;
 - d) yhteisön antama rahoitustuki 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti: sen määrä, kesto, jakautuminen ja edunsaajat.
3. Kaikista muista tämän päätöksen täytäntöön panemiseksi tarvittavista toimenpiteistä päätetään 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

9 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kahdeksi kuukaudeksi.
3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.
4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

10 artikla

Kulttuurin yhteyspisteet

1. Liitteessä olevan I osan 3.1 kohdassa määritellyt kulttuurin yhteyspisteet toimivat täytäntöönpanoeliminä, jotka tiedottavat ohjelmasta kansallisella tasolla varainhoitoasetuksen 54 artiklan 2 kohdan c alakohtaa ja 3 kohtaa noudattaen.
2. Kulttuurin yhteyspisteiden on noudatettava seuraavia periaatteita:
 - a) Yhteyspisteellä on oltava riittävä henkilöstö, jolla on alan kansainvälisessä yhteistyöympäristössä tehtävään työhön soveltuva ammatti- ja kielitaito.
 - b) Yhteyspisteellä on oltava soveltuvat tilat ja laitteet, erityisesti viestinnän ja tietotekniikan osalta.

- c) Yhteyspisteen on toimittava hallinnollisessa ympäristössä, joka mahdollistaa tehtävien asianmukaisen hoitamisen ja eturistiriitojen välttämisen.

11 artikla

Varainhoitosäännökset

1. Rahoitustuki annetaan avustusten muodossa oikeushenkilöille. Avustuksia voidaan tietyissä tapauksissa myöntää luonnollisille henkilöille varainhoitoasetuksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Komissio voi myös myöntää luonnollisille tai oikeushenkilöille palkintoja ohjelman yhteydessä toteutetuista toimista tai hankkeista. Toimen luonteen perusteella voidaan sallia kiinteämääraisten summien maksaminen ja/tai yksikkökustannustaulukoiden käyttäminen.

2. Komissio voi tuensaajien ominaisuuksien ja toimien luonteen mukaan päättää tarvittaessa poikkeuksista sen tarkistamisessa, onko hakijalla riittävä ammatillinen tutkintotaso ja pätevyys ehdotetun toimen tai toimintasuunnitelman toteuttamiseen.

3. Päätöksen N:o 1419/1999/EY nojalla nimettyjen Euroopan kulttuuripääkaupunkien tiettyihin yksittäistoimiin voidaan myöntää avustuksia tai palkintoja.

12 artikla

Vaikutus muihin yhteisön tavoitteisiin

Ohjelma vahvistaa yhteisön laaja-alaisia tavoitteita, erityisesti

- a) edistämällä sananvapauden peruseriaa;
- b) kannustamalla ottamaan huomioon kestävän kehityksen edistämisen merkitys;
- c) pyrkimällä edistämään keskinäistä ymmärtämystä ja suvaitsevaisuutta Euroopan unionissa;
- d) edistämällä kaikenlaisen sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän poistamista.

Erityistä huomiota kiinnitetään johdonmukaisuuteen ja keskinäiseen täydentävyyteen ohjelman sekä kolmansien maiden kanssa tehtävää kulttuuriyhteistyötä koskevien yhteisön politiikkojen välillä.

13 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Komissio varmistaa ohjelman säännöllisen seurannan ohjelmalle asetettujen tavoitteiden pohjalta. Seuranta- ja arviointiprosessin tulokset otetaan huomioon ohjelman täytäntöönpanossa.

Seurantaan kuuluu 3 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettujen raporttien laatinta.

Ohjelman yksittäisiä tavoitteita voidaan tarkistaa seurantaraporttien tulosten pohjalta perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen.

2. Komissio varmistaa ohjelman säännöllisen, ulkopuolisen ja riippumattoman arvioinnin.

3. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle:

- a) väliarvioinnin saaduista tuloksista ja ohjelman täytäntöönpanon laadullisista ja määrällisistä näkökohdista viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010;
- b) tiedonannon ohjelman jatkamisesta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2011;
- c) jälkiarvioinnin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015.

14 artikla

Siirtymäsäännökset

Toimia, jotka on aloitettu ennen 31 päivää joulukuuta 2006 päätösten N:o 508/2000/EY tai N:o 792/2004/EY nojalla, hallinnoidaan niiden päättymiseen saakka kyseisten päätösten säännösten mukaisesti.

Päätöksen N:o 508/2000/EY 5 artiklassa tarkoitettu komitea korvataan tämän päätöksen 9 artiklassa tarkoitetulla komitealla.

15 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Strasbourgissa 12. joulukuuta 2006.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BORREL FONTELLES

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. PEKKARINEN

LIITE

I TOIMIEN JA TAPAHTUMIEN KUVAUS

1 Ensimmäinen toimintalohko: kulttuuritoimien tukeminen

1.1 Monivuotiset yhteistyöhankkeet

Ohjelmasta tuetaan pitkäjänteisiä ja rakenteellisia kulttuuriyhteistyöhankkeita kulttuurialan toimijoiden erityisominaisuuksien ja ammattitaidon saattamiseksi yhteen Euroopan laajuisesti. Tuen tarkoituksena on auttaa näitä yhteistyöhankkeita niiden käynnistys- ja organisointivaiheessa tai maantieteellisen laajentumisen vaiheessa. Hankkeita kannustetaan luomaan toiminnalleen kestävä perusta ja saavuttamaan rahoituksellinen riippumattomuus.

Kuhunkin yhteistyöhankkeeseen kuuluu vähintään kuusi toimijaa kuudesta eri maasta, jotka osallistuvat ohjelmaan. Hankkeen tarkoituksena on koota yhteen joukko yhden tai usean alan toimijoita erilaisiin monivuotisiin toimiin, jotka voivat olla alakohtaisia tai monialaisia mutta joilla on oltava yhteinen tavoite.

Kunkin yhteistyöhankkeen pyrkimyksenä on toteuttaa useita organisoituja ja monivuotisia kulttuuritoimia. Nämä toimet on pantava täytäntöön koko sinä aikana, jonka yhteisön rahoitus kestää. Toimilla on pyrittävä vähintään kahteen 3 artiklassa mainituista kolmesta erityistavoitteesta. Etusija annetaan niille yhteistyöhankkeille, jotka aikovat toteuttaa toimia, jotka vastaavat mainitussa artiklassa asetettuihin kolmeen erityistavoitteeseen.

Yhteistyöhankkeet valitaan ehdotuspyyntöjen perusteella varainhoitoasetuksen mukaisesti. Valinnan perusteina ovat muun muassa järjestäjäorganisaatioiden toiminta-alallaan osoittama asiantuntemus, näiden taloudelliset ja toiminnalliset valmiudet toteuttaa ehdotetut toimet sekä näiden toimien laatu ja asianmukaisuus ohjelman yleisen tavoitteen ja erityistavoitteiden kannalta siten kuin ne on esitetty 3 artiklassa.

Yhteistyöhankkeet on perustettava yhteistyösopimuksella eli yhteisellä asiakirjalla, jolla on oikeudellinen muoto jossakin osallistuvista maista ja jonka kaikki hankkeen järjestäjäorganisaatiot allekirjoittavat.

Yhteisön tuki saa olla enintään 50 prosenttia hankkeen talousarviosta, ja se on luonteeltaan aleneva. Se saa olla enintään 500 000 euroa vuodessa yhteistyöhankkeiden kaikkien toimien osalta. Tämä tuki annetaan kaudeksi, joka kestää kolmesta viiteen vuotta.

Ohjeellisenä määränä noin 32 prosenttia ohjelmalle osoitetusta kokonaistalousarviosta käytetään tähän tukityyppiin.

1.2 Yhteistyötoimet

Ohjelmasta tuetaan alakohtaisia tai monialaisia kulttuuriyhteistyötä eurooppalaisten toimijoiden välillä. Ohjelmassa painotetaan luovuutta ja innovaatioita. Erityisesti kannustetaan toimia, joiden tarkoituksena on tutkia yhteistyötapoja niiden kehittämiseksi pitkäjänteisesti.

Kukin toimi on suunniteltava ja toteutettava yhteistyössä vähintään kolmen kulttuuritoimijan kanssa, jotka ovat kolmesta eri osallistujamaasta, olivatpa nämä toimijat yhden tai usean alan toimijoita.

Toimet valitaan ehdotuspyyntöjen perusteella varainhoitoasetuksen mukaisesti. Valinnan perusteina ovat muun muassa järjestäjäorganisaatioiden toiminta-alallaan osoittama asiantuntemus, niiden taloudelliset ja toiminnalliset valmiudet toteuttaa ehdotetut toimet sekä näiden toimien laatu ja asianmukaisuus ohjelman yleistavoitteen ja erityistavoitteiden kannalta siten kuin ne on esitetty 3 artiklassa.

Yhteisön tuki saa olla enintään 50 prosenttia hankkeen talousarviosta. Sen on oltava vähintään 50 000 ja enintään 200 000 euroa. Tämä tuki annetaan enintään 24 kuukauden ajaksi.

Ehtoja, jotka koskevat tähän toimeen osallistuvien toimijoiden vähimmäismäärää, joka vaaditaan hankkeiden esittämiseksi, sekä yhteisön tuen vähimmäis- ja enimmäismääriä, voidaan mukauttaa kirjallisuuden kääntämisen erityistarpeiden huomioimiseksi.

Ohjeellisenä määränä noin 29 prosenttia ohjelmalle osoitetusta kokonaistalousarviosta käytetään tähän tukityyppiin.

1.3 Erityistoimet

Ohjelmasta tuetaan myös erityistoimia. Nämä toimet ovat erityistoimia sikäli, että niiden on oltava laajuudeltaan ja kattavuudeltaan merkittäviä, niillä on oltava laaja vaikutuspiiri Euroopan kansojen keskuudessa ja niiden on edistettävä tietoisuutta kuulumisesta samaan yhteisöön ja lisättävä tietoa jäsenvaltioiden kulttuurisesta monimuotoisuudesta sekä edistettävä kulttuurienvälistä ja kansainvälistä vuoropuhelua. Erityistoimilla on pyrittävä vähintään kahteen 3 artiklassa mainituista kolmesta erityistavoitteesta.

Erityistoiimien on lisäksi edistettävä yhteisön kulttuuritoiminnan näkyvyyden lisäämistä sekä Euroopan unionin alueella että sen ulkopuolella. Niillä on myös lisättävä maailmanlaajuisesti tietoisuutta Euroopan kulttuurin rikkaudesta ja monimuotoisuudesta.

Lisäksi annetaan merkittävää tukea "Euroopan kulttuuripääkaupungeille", jotta autettaisiin sellaisten toimien toteutusta, jotka lisäävät näkyvyyttä Euroopan tasolla ja kansalliset rajat ylittävää kulttuuriyhteistyötä Euroopassa.

Erityistoina voidaan tukea myös palkintojen jakamista, silloin kun niillä tuodaan näkyviin taiteilijoita, teoksia tai kulttuuri- tai taidetuotteita, tehdään heitä tai niitä tunnetuksi kansallisten rajojen ulkopuolella ja edistetään näin liikkuvuutta ja vaihtoa.

Tämäntyyppistä tukea voidaan myös antaa kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa toteutettaville yhteistyötoimille, joista säädetään 5 artiklan 2 kohdassa ja 6 artiklassa.

Edellä mainitut esimerkit eivät muodosta tyhjentävää luetteloa toimista, joita voidaan tukea tästä ohjelman toimintalohkosta.

Erityistoiimien yksityiskohtaiset valintasäännöt riippuvat asianomaisesta toimesta. Rahoitus myönnetään ehdotuspyyntöjen ja tarjouspyyntöjen perusteella, paitsi niissä tapauksissa, jotka kuuluvat varainhoitoasetuksen 54 ja 168 artiklan soveltamisalaan. Lisäksi otetaan huomioon toiminnan asianmukaisuus ohjelman yleisen tavoitteen ja erityistavoitteiden kannalta siten kuin ne on esitetty tämän päätöksen 3 artiklassa.

Yhteisön tuki saa olla enintään 60 prosenttia hankkeen talousarviosta.

Ohjeellisenä määränä noin 16 prosenttia ohjelmalle osoitetusta kokonaistalousarviosta käytetään tähän tukityyppiin.

2 Toinen toimintalohko: tuki kulttuurialalla Euroopan laajuisesti toimiville organisaatioille

Tämä tuki annetaan toiminta-avustuksena, joka on tarkoitettu sellaisen organisaation pysyvään toimintaohjelmaan liittyvien kulujen osarahoitukseen, joka pyrkii yleistä eurooppalaista etua koskevaan tavoitteeseen kulttuurialalla tai tavoitteeseen, joka on unionin tätä alaa koskevan politiikan mukainen.

Nämä avustukset on tarkoitus myöntää vuosittaisten ehdotuspyyntöjen perusteella.

Ohjeellisenä määränä noin 10 prosenttia ohjelmalle osoitetusta kokonaistalousarviosta käytetään tähän toimintalohkoon.

Tukea voidaan antaa elimille, jotka toimivat kulttuuriyhteistyön hyväksi yhdellä tai usealla seuraavista tavoista:

- huolehtimalla edustustehtävistä yhteisön tasolla,
- keräämällä ja levittämällä tietoa, jolla helpotetaan yhteisön kulttuuriyhteistyötä Euroopan laajuisesti,
- luomalla Euroopan laajuisia verkostoja kulttuuritoimijoille,
- osallistumalla kulttuuriyhteistyöhankkeiden toteutukseen tai toimimalla eurooppalaisen kulttuurin lähettiläinä.

Näillä organisaatioilla on oltava todellinen eurooppalainen ulottuvuus. Sen vuoksi niiden on harjoitettava toimintaansa Euroopan tasolla, yksin tai erilaisten koordinoitujen järjestöjen muodossa, ja niiden rakenteella (kirjatut jäsenet) ja toiminnalla on voitava olla vaikutus Euroopan unionin tasolla tai niiden on katettava vähintään seitsemän eurooppalaista maata.

Tämä toimintalohko on avoin päätöksen N:o 792/2004/EY liitteessä I olevan 2 osan nojalla tuetuille organisaatioille sekä kaikille muille kulttuurialalla Euroopan laajuisesti toimiville organisaatioille edellyttäen, että ne täyttävät tämän päätöksen 3 artiklassa säädetyt tavoitteet ja noudattavat tämän päätöksen ehtoja.

Tällaisten toiminta-avustusten edunsaajaorganisaatiot valitaan ehdotuspyynnön perusteella. Valinta perustuu organisaatioiden toimintaohjelman asianmukaisuuteen 3 artiklassa mainittujen erityistavoitteiden kannalta.

Tämän toimintalohkon mukaisesti myönnetty toiminta-avustus saa olla enintään 80 prosenttia organisaation tukikelpoisista kustannuksista sinä vuotena, jolle avustus myönnetään.

3 Kolmas toimintalohko: analysoinnin ja tiedon keruun ja levityksen sekä hankkeiden vaikutuksen maksimoimisen tukeminen kulttuuriyhteistyön alalla

Ohjeellisenä määränä noin 5 prosenttia ohjelmalle osoitetusta kokonaistalousarviosta käytetään tähän toimintalohkoon.

3.1 Kulttuurin yhteyspisteiden tukeminen

Jotta ohjelmaa koskevia tietoja levitettäisiin kohdennetusti, tehokkaasti ja käytännönläheisesti, ohjelmasta tuetaan kulttuurin yhteyspisteitä. Nämä kansallisella tasolla toimivat elimet perustetaan vapaaehtoisuuden pohjalta asetuksen (EY, Euratom) N:o 2342/2002 39 artiklan mukaisesti.

Kulttuurin yhteyspisteiden tehtävänä on:

- tehdä ohjelmaa tunnetuksi,
- helpottaa osallistumista ohjelmaan ja rohkaista mahdollisimman monia kulttuurialan ammattilaisia ja toimijoita osallistumaan sen toimiin jakamalla tietoa tehokkaasti ja kehittämällä asianmukaisia keskinäisiä verkottumiseen liittyviä aloitteita,
- pitää yllä tehokkaita yhteyksiä jäsenvaltioiden kulttuurialalle tukea myöntävien instituutioiden kanssa edistäten näin ohjelman toimien ja kansallisten tukitoimenpiteiden keskinäistä täydentävyyttä,
- huolehtia tarvittaessa tiedotuksesta, joka koskee muita yhteisön kulttuurihankkeita tukevia ohjelmia.

3.2 Analysointiin liittyvän työn tukeminen kulttuuriyhteistyön alalla

Ohjelmasta tuetaan tutkimusten tekemistä ja analysointiin liittyvää työtä eurooppalaisen kulttuuriyhteistyön ja eurooppalaisen kulttuuripolitiikan kehittämisen alalla. Tuen tarkoituksena on lisätä tietojen määrää ja laatua Euroopan tasolla tehtävää kulttuuriyhteistyötä koskevien vertailukelpoisten tietojen ja analyysin kehittämiseksi, erityisesti siltä osin kuin on kyse luovien taiteilijoiden ja kulttuurialan toimijoiden liikkuvuudesta, taideteosten ja taide- ja kulttuurituotteiden levityksestä sekä kulttuurien välisestä vuoropuhelusta.

Tästä toimintalohkosta voidaan tukea tutkimuksia ja analysointityötä, joilla lisätään rajatylittävän eurooppalaisen kulttuuriyhteistyön tuntemusta ja luodaan sen menestykselle suotuisa toimintaympäristö. Erityisesti kannustetaan hankkeita, joiden tarkoituksena on kerätä ja analysoida tilastotietoja.

3.3 Tiedon keruun ja levityksen sekä hankkeiden vaikutuksen maksimoimisen tukeminen kulttuuriyhteistyön alalla

Ohjelmasta tuetaan tiedon keruuta ja levitystä sekä toimia, joiden tarkoituksena on maksimoida hankkeiden vaikutus ja jotka toteutetaan kehittämällä Internetissä toimiva väline, joka on kohdennettu vastaamaan kulttuurialan ammattihenkilöiden tarpeita rajatylittävän eurooppalaisen kulttuuriyhteistyön alalla.

Tämän välineen avulla olisi voitava vaihtaa kokemuksia ja hyviä käytänteitä ja levittää ohjelmaa sekä rajatylittävää eurooppalaista kulttuuriyhteistyötä laajasti koskevaa tietoa.

II OHJELMAN HALLINNOINTI

Ohjelman määrärahoilla voidaan kattaa myös sellaiset kulut, jotka liittyvät ohjelman hallinnon ja sen tavoitteiden toteuttamisen kannalta välittömästi tarpeellisiin valmistaviin toimenpiteisiin, seurantaan, valvontaan, tarkastuksiin ja arviointiin, esimerkiksi tutkimuksiin, kokouksiin ja tiedotus- ja julkaisutoimintaan. Lisäksi määrärahoilla voidaan kattaa tietojenvaihtoon tarkoitettuihin tietoliikenneverkkoihin liittyviä kuluja sekä mahdollisia muita kuluja, jotka liittyvät tekniseen ja hallinnolliseen apuun, jota komissio tarvitsee ohjelman hallinnoinnissa.

III VALVONTA JA TARKASTUKSET

Edellä olevan 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti valittujen hankkeiden osalta otetaan käyttöön otoksiin perustuva tarkastusjärjestelmä.

Avustuksen saaja säilyttää komission saatavilla kaikki tositteet menotapahtumista viiden vuoden ajan viimeisestä maksusta. Avustuksen saaja valvoo, että tarvittaessa myös tositteet, joita sen kumppanit tai jäsenet mahdollisesti säilyttävät, annetaan komission saataville.

Komissiolla on oikeus suorittaa avustuksen käyttöä koskeva tarkastus. Tarkastuksen toteuttaa joko suoraan komission henkilöstö tai mikä tahansa komission valitsema pätevä ulkopuolinen organisaatio. Nämä tarkastukset voidaan suorittaa milloin tahansa sopimuksen voimassaoloaikana sekä viiden vuoden kuluessa avustuksen loppumaksun suorittamisesta. Komissio voi näiden tarkastusten tulosten perusteella tarvittaessa tehdä päätöksiä varojen takaisinperinnästä.

Komission henkilöstöllä sekä komission valtuuttamilla ulkopuolisilla henkilöillä on pääsy avustuksen saajan tiloihin sekä oikeus saada kaikki, myös sähköiset, tiedot, joita he tarvitsevat näiden tarkastusten toimittamiseksi.

Tilintarkastustuomioistuimella sekä Euroopan petostentorjuntavirastolla (OLAF) on samat oikeudet kuin komissiolla, erityisesti oikeus päästä avustuksen saajan tiloihin ja oikeus tietojen saantiin.

Yhteisön taloudellisten etujen suojaamiseksi petoksia ja muita väärinkäytöksiä vastaan komissio voi suorittaa itse paikalla tarkastuksia tämän ohjelman puitteissa neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96 ⁽¹⁾ mukaisesti. Tarkastukset tekee tarvittaessa OLAF Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ⁽²⁾ mukaisesti.

IV TIEDOTUS- JA VIESTINTÄTOIMET SEKÄ TOIMET, JOIDEN TARKOITUKSENA ON MAKSIMOIDA HANKKEIDEN VAIKUTUS

1 **Komissio**

Komissio voi järjestää seminaareja, symposiumeja ja kokouksia ohjelman täytäntöönpanon helpottamiseksi ja toteuttaa soveltuvia tiedotus-, mainos-, levitys- sekä muita toimia, joiden tarkoituksena on maksimoida hankkeiden vaikutus, ja ohjelman seuranta- ja arviointitoimia. Tällaiset toimet voidaan rahoittaa avustuksin tai sopimusmenettelyin tai komissio voi järjestää ja rahoittaa ne suoraan.

2 **Yhteyspisteet**

Komissio ja jäsenvaltiot järjestävät vapaaehtoisuuden pohjalta ohjelman täytäntöönpanoa koskevien hyödyllisten tietojen vaihdon ja vahvistavat sitä kulttuurin yhteyspisteiden välityksellä, jotka toimivat täytäntöönpanoeliminä kansallisella tasolla, varainhoitoasetuksen 54 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja 3 kohdan mukaisesti.

3 **Jäsenvaltiot**

Rajoittamatta perustamissopimuksen 87 artiklan soveltamista jäsenvaltiot voivat tarvittaessa perustaa tukijärjestelmiä kulttuurialan toimijoiden liikkuvuutta varten, jos heidän osallistumisensa ohjelmaan on vähäistä. Tätä tukea voidaan antaa kulttuurialan toimijoiden matka-avustuksina kansalliset rajat ylittävien kulttuurihankkeiden valmisteluvaiheen helpottamiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽²⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

V BUDJETTIVAROJEN JAKAUTUMINEN

Ohjelman vuotuisten budjettivarojen ohjeellinen jakautuminen

	Prosenttia budjetista
Toimintalohko 1 (tuki hankkeille)	noin 77 %
— monivuotiset yhteistyöhankkeet	noin 32 %
— yhteistyötoimet	noin 29 %
— erityistoimet	noin 16 %
Toimintalohko 2 (tuki kulttuurialalla Euroopan laajuisesti toimiville organisaatioille)	noin 10 %
Toimintalohko 3 (tuki tiedon analysoinnille, keruulle ja levitykselle)	noin 5 %
Toimintamenot yhteensä	noin 92 %
Ohjelman hallinnointi	noin 8 %

Prosenttiluvut ovat ohjeellisia ja 9 artiklassa tarkoitetun komitean muutettavissa 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2006/116/EY,**annettu 12 päivänä joulukuuta 2006,****tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloajasta****(Kodifioitu toisinto)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
JOTKA

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan, sekä 55 ja 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloajan yhdenmukaistamisesta 29 päivänä lokakuuta 1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/98/ETY ⁽³⁾ on muutettu huomattavalta osin ⁽⁴⁾. Sen vuoksi mainittu direktiivi olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava.
- (2) Kirjallisten ja taiteellisten teosten suojaamisesta tehdyssä Bernin yleissopimuksessa sekä esittävien taiteilijoiden, äänitteiden valmistajien sekä radioyhteyksien suojaamisesta tehdyssä kansainvälisessä yleissopimuksessa (Rooman yleissopimus) määrätään ainoastaan niissä tarkoitettujen oikeuksien vähimmäissuoja-ajat, joten sopijavaltiot voivat myöntää pitempiä suojan voimassaoloaikoja. Jotkut jäsenvaltiot ovat käyttäneet tätä mahdollisuutta. Lisäksi jotkut jäsenvaltiot eivät vielä ole liittyneet Rooman yleissopimukseen.
- (3) Tämän vuoksi tekijänoikeuden ja lähioikeuksien suojan voimassaoloaika koskevien kansallisten lainsäädäntöjen välillä on eroja, jotka voivat haitata tavaroiden vapaata liikkuvuutta ja palvelujen vapaata tarjoamista sekä vääristää kilpailun edellytyksiä yhteismarkkinoilla. Sen vuoksi jäsenvaltioiden lainsäädännöt olisi sisämarkkinoiden toimivuuden varmistamiseksi yhdenmukaistettava siten, että suojan voimassaoloajat ovat samat koko yhteisössä.
- (4) On tärkeää vahvistaa, paitsi suojan voimassaoloajat sinänsä, myös tietyt niitä koskevat yksityiskohtaiset säännöt, kuten päivämäärä, josta kukin suojan voimassaoloaika lasketaan.

(5) Tämän direktiivin säännökset eivät saisi rajoittaa Bernin yleissopimuksen 14 a artiklan 2 kohdan b, c ja d alakohdan sekä 3 kohdan soveltamista jäsenvaltioissa.

(6) Bernin yleissopimuksessa tarkoitettu vähimmäissuoja-aika, tekijän elinajan lisättynä 50 vuodella tämän kuolemasta, on tarkoitettu suojaamaan tekijää sekä tämän jälkeläisten kahta ensimmäistä sukupolvea. Keskimääräinen elinikä yhteisössä on pidentynyt siinä määrin, ettei mainittu suojan voimassaoloaika enää riitä kahdelle sukupolvelle.

(7) Tiedot jäsenvaltiot ovat myöntäneet pitempiä voimassaoloaikoja kuin 50 vuotta tekijän kuolemasta korvatakseen maailmansotien vaikutuksia teosten hyväksi käyttämiseen.

(8) Lähioikeuksien suojaksi tietyt jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön 50 vuoden voimassaoloajan laskettuna teoksen laillisesta julkaisemisesta tai laillisesta yleisön saataville saattamisesta.

(9) Maailman henkisen omaisuuden järjestön (WIPO) alaisuudessa joulukuussa 1996 pidetty diplomaattinen konferenssi päätyi hyväksymään WIPO:n esitys- ja äänitesopimuksen, joka koskee esittäjien sekä äänitteiden tuottajien suojaa. Tämä sopimus merkitsee merkittävää lähioikeuksien kansainvälisen suojan ajan tasalle saattamista.

(10) Saavutettujen oikeuksien kunnioittaminen kuuluu yhteisön oikeusjärjestyksen suojaamiin oikeuden yleisperiaatteisiin. Näin ollen yhteisön lainsäädännössä vahvistetut tekijänoikeuden ja lähioikeuksien suojan voimassaoloajat eivät saa vähentää oikeudenhaltijoilla ennen direktiivin 93/98/ETY voimaantuloa yhteisössä ollutta suojaa. Siirtymätoimenpiteiden rajoittamiseksi mahdollisimman vähäisiksi ja sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan mahdollistamiseksi on syytä kohdistaa nämä suojan voimassaoloajat pitkälle ajanjaksolle.

(11) Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien suojelun on oltava korkeatasoista, koska nämä oikeudet ovat välttämättömiä luovalle henkiselle työlle. Niiden suoja tekee mahdolliseksi varmistaa luovuuden ylläpitäminen ja kehittäminen tekijöiden, kulttuuritoiminnan, kuluttajien sekä koko yhteiskunnan eduksi.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 24. lokakuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 12. lokakuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 30. marraskuuta 2006.

⁽³⁾ EYVL L 290, 24.11.1993, s. 9, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/29/EY (EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10).

⁽⁴⁾ Katso liitteessä I oleva A osa.

- (12) Suojelun korkean tason aikaansaamiseksi vastaamaan sekä sisämarkkinoiden vaatimuksia että tarvetta luoda yhteisössä kirjallisen ja taiteellisen luovuuden sopusointuiselle kehitykselle suotuisa oikeudellinen ympäristö olisi tekijänoikeuden suojan voimassaoloaika yhdenmukaistettava 70 vuodeksi tekijän kuolemasta tai 70 vuodeksi siitä, kun teos on laillisesti saatettu yleisön saataville, ja lähioikeuksien suojan voimassaoloaika olisi yhdenmukaistettava 50 vuodeksi suojan voimassaolon aiheuttaneesta tapahtumasta.
- (13) Bernin yleissopimuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaan kokoelmia suojataan, jos ne aineistonsa valinnan ja järjestelyn perusteella ovat luovan henkisen työn tuotteita. Näitä teoksia suojataan sellaisinaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta tekijänoikeuksia kuhunkin näihin kokoelmiin sisältyvään teokseen. Näin ollen kokoelmiin sisältyviin teoksiin on voitava soveltaa erityisiä suojan voimassaoloaikoja.
- (14) Kaikissa tapauksissa, joissa yksi tai useampi luonnollinen henkilö tunnustetaan tekijäksi, suojan voimassaoloaika olisi laskettava näiden kuolemasta. Kuka on koko teoksen tai sen osan tekijä, on asiakysymys, jonka kansalliset tuomioistuintimet voivat joutua ratkaisemaan.
- (15) Suojan voimassaoloajat on laskettava 1 päivästä tammi-kuuta sinä vuonna, joka seuraa suojan voimassaolon alkamisen aiheuttanutta tapahtumaa, siten kuin niistä määrätään Bernin ja Rooman yleissopimuksissa.
- (16) Valokuvia suojataan jäsenvaltioissa erilaisin järjestelmin. Bernin yleissopimuksessa tarkoitettua valokuvallista teosta on pidettävä omaperäisenä, jos se on tekijänsä yksilöllisyyttä kuvastava luovan henkisen työn tulos, ottamatta huomioon muita perusteita, kuten arvoa tai tarkoitusta. Muiden valokuvien suojaa on voitava säännellä kansallisella lainsäädännöllä.
- (17) Lähioikeuksien suojan voimassaoloaikojen välisten erojen välttämiseksi on säädettävä sama lähtökohta voimassaoloajan laskemiselle koko yhteisössä. Lähioikeuden kohteen esitys, tallennus, yleisradiointi, laillinen julkaiseminen sekä laillinen yleisön saataville saattaminen, eli yleinen henkilöiden havaittavaksi saattaminen millä tahansa asianmukaisella tavalla, on otettava huomioon suojan voimassaoloaikaa laskettaessa riippumatta siitä, missä maassa esitys, tallennus, yleisradiointi, laillinen julkaiseminen tai laillinen yleisön saataville saattaminen tapahtuu.
- (18) Yleisradio-organisaatioiden oikeudet sekä johtoja pitkin että vapaasti etenevien radioaaltojen välityksellä, myös kaapelin tai satelliitin välityksellä, tapahtuviin lähetyksiinsä eivät saa olla jatkuvia. Suojan voimassaoloaika on siis rajoitettava laskettavaksi ainoastaan tietyn lähetyksen ensimmäisestä yleisradioinnista. Tällä säännöksellä on tarkoitus välttää uuden suojan voimassaoloajan laskeminen alkavaksi aikaisemman lähetyksen kanssa samanlaisesta lähetyksestä.
- (19) Jäsenvaltioiden on voitava pitää voimassa tai ottaa käyttöön myös muita, erityisesti arvostelu- ja tiedejulkaisujen suojaan liittyviä lähioikeuksia. Avoimuuden varmistamiseksi yhteisön tasolla on uusia lähioikeuksia käyttöön ottavien jäsenvaltioiden kuitenkin tiedotettava asiasta komissiolle.
- (20) On syytä täsmentää, että tätä direktiiviä ei sovelleta moraalisiin oikeuksiin.
- (21) Teoksille, joiden Bernin yleissopimuksessa tarkoitettu alkuperämaa on kolmas maa ja joiden tekijä ei ole yhteisön kansalainen, myönnettäviä suojan voimassaoloaikoja on vertailtava muihin suojan voimassaoloaikoihin, eikä yhteisössä myönnettävä voimassaoloaika voi olla tässä direktiivissä säädettyä pitempi.
- (22) Muun oikeudenhaltijan kuin yhteisön kansalaisen täyttäessä kansainväliseen sopimukseen perustuvan suojan saamisen edellytykset olisi lähioikeuksien suojan voimassaoloajan oltava sama kuin tässä direktiivissä säädetty. Tämä voimassaoloaika ei kuitenkaan saa olla pitempi kuin se, josta on säädetty siinä kolmannessa maassa, jonka kansalainen oikeudenhaltija on.
- (23) Suojan voimassaoloaikojen vertailu ei saa saattaa jäsenvaltioita ristiriitaan kansainvälisten velvoitteidensa kanssa.
- (24) Jäsenvaltioiden on voitava antaa säännöksiä suojattujen teosten ja muiden kohteiden käyttöä koskevien, ennen tästä direktiivistä johtuvaa suojan voimassaoloajan pidentämistä tehtyjen sopimusten tulkinnaista, mukauttamisesta ja toteuttamisen seurannasta.
- (25) Yhteisön oikeusjärjestys takaa saavutettujen oikeuksien sekä oikeutettujen odotusten kunnioittamisen. Jäsenvaltioiden on erityisesti voitava säätää, että tietyissä tapauksissa tekijänoikeudet ja lähioikeudet, jotka syntyvät uudestaan tätä direktiiviä sovellettaessa, eivät voi aiheuttaa korvausvelvollisuutta henkilöille, jotka ovat vilpittömässä mielessä alkaneet käyttää teoksia ajankohtana, jolloin ne eivät ole olleet suojattuja.
- (26) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden velvollisuuksiin, jotka koskevat liitteessä I olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tekijänoikeuksien voimassaoloaika

1. Bernin yleissopimuksen 2 artiklassa tarkoitettut kirjallisen tai taiteellisen teoksen tekijänoikeudet ovat voimassa koko tekijän elinajan ja 70 vuotta tämän kuolemasta riippumatta päivästä, jona teos on laillisesti saatettu yleisön saataville.

2. Jos tekijänoikeus kuuluu yhteisesti teoksen tekijäkumppaneille, 1 kohdassa tarkoitettu voimassaoloaika on laskettava viimeisenä elossa olleen tekijäkumppanin kuolemasta.

3. Nimettömänä tai salanimellä julkaistujen teosten suojan voimassaoloaika on 70 vuotta teoksen saattamisesta laillisesti yleisön saataville. Jos tekijän käyttämä salanimi ei aiheuta epäilyä tämän henkilöllisyydestä tai jos tekijä ilmaisee henkilöllisyytensä ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettuna aikana, on sovellettava 1 kohdassa esitettyä suojan voimassaoloaikaa.

4. Jos jäsenvaltio antaa erityissäännöksiä yhteisteosten tekijänoikeuksista tai oikeushenkilön nimeämisestä oikeudenhaltijaksi, suojan voimassaoloaika on laskettava 3 kohdan mukaisesti, paitsi jos luonnolliset henkilöt, jotka ovat luoneet teoksen, tunnustetaan teoksen tekijöiksi yleisön saataville saatettavien teoksen toisintojen osalta. Tämän kohdan soveltaminen ei rajoita sellaisten tunnustettujen tekijöiden oikeuksia, joiden tunnustettavat työpanokset sisältyvät näihin teoksiin, jolloin näihin työpanoksiin sovelletaan 1 tai 2 kohtaa.

5. Jos teos julkaistaan niteinä, osina, vihkoina, numeroina tai jaksoina ja jos suojan voimassaoloaika lasketaan alkavaksi siitä ajankohdasta, jona teos on laillisesti saatettu yleisön saataville, suojan voimassaoloaika on laskettava erikseen kullekin teoksen osalle.

6. Jos teosten suojan voimassaoloaikaa ei lasketa tekijän tai tekijöiden kuolemasta ja jos niitä ei ole laillisesti saatettu yleisön saataville 70 vuoden kuluessa niiden luomisesta, suoja päättyy.

2 artikla

Elokuvateokset tai audiovisuaaliset teokset

1. Elokuvateoksen tai audiovisuaalisen teoksen pääohjaajaa pidetään sen tekijänä tai yhtenä sen tekijöistä. Jäsenvaltiot voivat nimetä myös muita tekijäkumppaneita.

2. Elokuvateoksen tai audiovisuaalisen teoksen suojan voimassaoloaika päättyy 70 vuoden kuluttua seuraavista henkilöistä viimeisenä elossa olleen kuolemasta, riippumatta siitä, onko nämä henkilöt nimetty tekijäkumppaneiksi: pääohjaaja, käsikirjoittaja, vuoropuhelun kirjoittaja ja nimenomaisesti kyseistä elokuvateosta tai audiovisuaalista teosta varten luodun musiikin säveltäjä.

3 artikla

Lähioikeuksien voimassaoloaika

1. Esittäjien oikeudet lakkaavat 50 vuoden kuluttua esityksestä. Jos esityksen tallenne kuitenkin julkaistaan laillisesti tai saatetaan laillisesti yleisön saataville kyseisenä määräaikana, oikeudet lakkaavat 50 vuoden kuluttua näistä tapahtumista ensimmäisestä.

2. Äänitteiden tuottajien oikeudet lakkaavat 50 vuoden kuluttua tallennuksesta. Jos äänite kuitenkin laillisesti julkaistaan

tämän ajan kuluessa, oikeudet lakkaavat 50 vuoden kuluttua ensimmäisestä laillisesta julkaisemisesta. Jos äänitettä ei ole laillisesti julkaistu ensimmäisessä virkkeessä mainittuna aikana ja jos äänite on laillisesti välitetty yleisölle tämän ajan kuluessa, mainitut oikeudet lakkaavat 50 vuoden kuluttua ensimmäisestä laillisesta julkaisemisesta.

Tällä kohdalla ei kuitenkaan voi olla sellaista vaikutusta, että se suojaaisi uudelleen ne äänitteiden tuottajien oikeudet, jotka direktiivin 93/98/ETY 3 artiklan 2 kohdan nojalla, sellaisena kuin se oli voimassa ennen sen muuttamista tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa direktiivillä 2001/29/EY, niille tunnustetun suojan päättymisen johdosta olleet enää suojattuja 22 päivänä joulukuuta 2002.

3. Elokuvan ensimmäisen tallenteen tuottajien oikeudet lakkaavat 50 vuoden kuluttua tallennuksesta. Jos elokuva kuitenkin julkaistaan laillisesti tai saatetaan laillisesti yleisön saataville kyseisenä määräaikana, oikeudet lakkaavat 50 vuoden kuluttua ensimmäisestä näistä tapahtumista. 'Elokuvalla' tarkoitetaan äänellä varustettua taikka äänetöntä elokuvateosta tai audiovisuaalista teosta taikka liikkuvaa kuvasarjaa.

4. Yleisradio-organisaatioiden oikeudet lakkaavat 50 vuoden kuluttua lähetyksen ensimmäisestä yleisradioinnista, riippumatta siitä, tapahtuuko lähetyksen johto pitkin vai vapaasti etenevien radioaaltojen välityksellä, myös kaapelin tai satelliitin välityksellä.

4 artikla

Aiemmin julkaisemattomien teosten suoja

Jokainen, joka tekijänoikeuden suojan sammuttua ensimmäistä kertaa laillisesti julkaisee tai laillisesti saattaa yleisön saataville teoksen, jota ei ole aiemmin julkaistu, saa tekijän taloudellisia oikeuksia vastaavan suojan. Näiden oikeuksien suojan voimassaoloaika on 25 vuotta siitä ajankohdasta, jona teos on ensimmäistä kertaa laillisesti julkaistu tai laillisesti saatettu yleisön saataville.

5 artikla

Arvostelu- ja tiedejulkaisut

Jäsenvaltiot voivat suojata teoksia koskevia julkisia arvostelu- ja tiedejulkaisuja. Tällaisten oikeuksien enimmäissuojan voimassaoloaika on 30 vuotta siitä ajankohdasta, jona julkaisu on ensimmäistä kertaa laillisesti julkaistu.

6 artikla

Valokuvien suoja

Valokuvia, joita tekijänsä luovan henkisen työn tuloksina on pidettävä omaperäisinä, suojataan 1 artiklan mukaisesti. Mitään muuta perustetta ei sovelleta määritettäessä, voidaanko niitä suojata. Jäsenvaltiot voivat säätää myös muiden valokuvien suojasta.

7 artikla

Suoja suhteessa kolmansiin maihin

1. Jos teoksen Bernin yleissopimuksessa tarkoitettu alkuperämaa on kolmas maa eikä tekijä ole yhteisön kansalainen, jäsenvaltioissa myönnettävän suojan voimassaoloajan on päättyvä teoksen alkuperämaassa annetun suojan päättyessä, eikä se saa olla 1 artiklassa esitettyä voimassaoloaikaa pitempi.

2. Edellä 3 artiklassa esitettyjä suojan voimassaoloaikoja on sovellettava myös, jos oikeudenhaltijat, joille jäsenvaltiot antavat suojan, eivät ole yhteisön kansalaisia. Jäsenvaltioissa myönnetty suojan voimassaoloaika päättyy kuitenkin viimeistään samanaikaisesti kuin siinä kolmannessa maassa, jonka kansalainen oikeudenhaltija on, myönnetty suojaa, eikä se saa olla 3 artiklassa esitettyä voimassaoloaikaa pitempi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden kansainvälisiä velvoitteita.

3. Jäsenvaltiot, jotka 29 päivänä lokakuuta 1993 erityisesti kansainvälisten velvoitteidensa täyttämiseksi myönsivät pitemmän suojan voimassaoloajan kuin mitä 1 ja 2 kohdan säännöksistä seuraisi, voivat pitää tämän suojan voimassa tekijänoikeuden tai lähioikeuksien suojan voimassaoloaikoja koskevien kansainvälisten sopimusten päättymiseen saakka.

8 artikla

Määräaikojen laskeminen

Tässä direktiivissä esitetyt voimassaoloajat on laskettava teoksen luomista seuraavan vuoden tammikuun 1 päivästä.

9 artikla

Moraaliset oikeudet

Tämä direktiivi ei rajoita jäsenvaltioiden moraalisia oikeuksia koskevien säännösten soveltamista.

10 artikla

Ajallinen sovellettavuus

1. Jos tässä direktiivissä säädettyä vastaavaa suojan voimassaoloaikaa pitempi suojan voimassaoloaika oli jo alkanut jossakin jäsenvaltiossa 1 päivänä heinäkuuta 1995, tämä direktiivi ei lyhennä sitä kyseisessä jäsenvaltiossa.

2. Tässä direktiivissä säädettyjä suojan voimassaoloaikoja on sovellettava kaikkiin teoksiin ja kohteisiin, joita 1 kohdassa tarkoitettuna päivämääränä suojattiin ainakin yhdessä jäsenvaltiossa tekijänoikeutta tai lähioikeuksia koskevien kansallisten säännösten mukaan taikka jotka täyttävät [vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla 19 päivänä marraskuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/100/ETY] ⁽¹⁾ säädetty suojan edellytykset.

3. Tämän direktiivin soveltaminen ei vaikuta ennen 1 kohdassa tarkoitettua päivämäärää tapahtuneeseen hyväksi käyttämiseen. Jäsenvaltioiden on annettava erityisesti kolmansien saamien oikeuksien suojaamiseksi tarvittavat säännökset.

4. Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta 2 artiklan 1 kohdan säännöksiä ennen 1 päivää heinäkuuta 1994 luotuihin elokuva-teoksiin tai audiovisuaalisiin teoksiin.

11 artikla

Ilmoitus ja tiedonanto

1. Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle kaikista hallitustensa hankkeista uusien lähioikeuksien antamiseksi sekä täsmennettävä näiden käyttöönoton olennaiset perusteet ja suunniteltu suojan voimassaoloaika.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuihin kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

12 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 93/98/ETY, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuksiin, jotka koskevat liitteessä I olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

13 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ EYVL L 346, 27.11.1992, s. 61, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2001/29/EY.

14 artikla

Tehty Strasbourgissa, 12. joulukuuta 2006.

Osoitus

Euroopan parlamentin puolesta

Neuvoston puolesta

Puhemies

Puheenjohtaja

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

J. BORREL FONTELLES

H. PEKKARINEN

LIITE I

A OSA

Kumottu direktiivi ja sen muutos

Neuvoston direktiivi 93/98/ETY
(EYVL L 290, 24.11.1993, s. 9)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY
(EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10)

ainoastaan 11 artiklan 2 kohta

B OSA

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle ja soveltamiseksi

(12 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle	Soveltamispäivä
93/98/ETY	1 päivä heinäkuuta 1995 (1–11 artikla)	19 päivä marraskuuta 1993 (12 artikla) viimeistään 1 päivä heinäkuuta 1997 2 artiklan 1 kohdan osalta (10 artiklan 5 kohta)
2001/29/EY	22 päivä joulukuuta 2002	

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 93/98/ETY	Tämä direktiivi
1–9 artikla	1–9 artikla
10 artiklan 1–4 kohta	10 artiklan 1–4 kohta
10 artiklan 5 kohta	—
11 artikla	—
12 artikla	11 artiklan 1 kohta
13 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	—
13 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	—
13 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	11 artiklan 2 kohta
13 artiklan 2 kohta	—
—	12 artikla
—	13 artikla
14 artikla	14 artikla
—	Liite I
—	Liite II

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2006/118/EY,

annettu 12 päivänä joulukuuta 2006,

pohjaveden suojelusta pilaantumiselta ja huononemiselta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾, ja ottavat huomioon sovittelukomitean 28 päivänä marraskuuta 2006 hyväksymän yhteisen tekstin,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Pohjavesi on arvokas luonnonvara, jota on sinällään suojeltava huononemiselta ja kemialliselta pilaantumiselta. Tällä on erityistä merkitystä pohjavedestä riippuvaisten ekosysteemien kannalta ja käytettäessä pohjavettä juomavetenä.
- (2) Pohjavesi on herkin ja Euroopan unionissa yleisin makean veden esiintymä, ja se on erityisesti myös yleisen juomavesihuollon pääasiallinen lähde monilla alueilla.
- (3) Pohjavettä vesimuodostumissa, joista otetaan tai on tarkoitus ottaa juomavettä, on suojeltava siten, että vältetään vesimuodostumien laadun huononeminen, jotta juomaveden tuottamiselta vaadittavan puhdistuskäsittelyn tasoa voidaan laskea, kuten yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY ⁽⁴⁾ 7 artiklan 2 ja 3 kohdassa asetetuissa tavoitteissa on säädetty.
- (4) Kuudennesta ympäristöstä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehtyyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseen N:o 1600/2002/EY ⁽⁵⁾ sisältyy tavoite, jonka mukaan olisi saavutettava sellainen vesien laatu, että siitä ei aiheudu merkittäviä vaikutuksia tai riskejä ihmisten terveydelle tai ympäristölle.

⁽¹⁾ EUVL C 112, 30.4.2004, s. 40.

⁽²⁾ EUVL C 109, 30.4.2004, s. 29.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 28. huhtikuuta 2005 (EUVL C 45 E, 23.2.2006, s. 15), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 23. tammikuuta 2006 (EUVL C 126 E, 30.5.2006, s. 1), ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. kesäkuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma, annettu 12. joulukuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 11. joulukuuta 2006.

⁽⁴⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä N:o 2455/2001/EY (EYVL L 331, 15.12.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

- (5) Koko ympäristön ja erityisesti ihmisten terveyden suojelemiseksi on vältettävä, ehkäistävä tai pienennettävä haitallisten pilaavien aineiden vahingollisia pitoisuuksia pohjavedessä.

- (6) Direktiivissä 2000/60/EY annetaan yleisiä säännöksiä pohjaveden suojelua ja säilyttämistä varten. Kuten kyseisen direktiivin 17 artiklassa säädetään, pohjavesien pilaantumisen ehkäisemiseksi ja rajoittamiseksi olisi hyväksyttävä erityisiä toimenpiteitä, kuten pohjaveden hyvän kemiallisen tilan arviointiperusteet sekä arviointiperusteet merkityksellisten ja pysyvien nousevien muutossuuntien havaitsemiseksi ja niiden kohtien määrittämiseksi, joissa muutossuunnat käännettäen laskeviksi.

- (7) Yhtäläisen pohjaveden suojelutason saavuttamiseksi olisi vahvistettava laatunormit ja raja-arvot sekä kehitettävä yhteiselle lähestymistavalle perustuvat menetelmät pohjavesimuodostumien kemiallisen tilan arviointiperusteiden antamiseksi.

- (8) Olisi asetettava nitraatteja, kasvinsuojeluaineita ja biosideja koskevat laatunormit pohjavesimuodostumien kemiallista tilaa koskeviksi yhteisön arviointiperusteiksi ja olisi varmistettava yhdenmukaisuus vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY ⁽⁶⁾, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY ⁽⁷⁾ ja biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY ⁽⁸⁾ kanssa.

- (9) Pohjaveden suojelu voi vaatia joillakin alueilla muutoksia maa- tai metsätalouden käytäntöihin, mistä voi seurata tulonmenetyksiä. Yhteisen maatalouspolitiikan käytössä on rahoitusmekanismeja sellaisten toimenpiteiden toteuttamiseksi, joiden avulla pyritään saavuttamaan yhteisön vaatimukset, erityisesti Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 ⁽⁹⁾ kautta. Pohjave-

⁽⁶⁾ EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁷⁾ EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2006/85/EY (EUVL L 293, 24.10.2006, s. 3).

⁽⁸⁾ EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2006/50/EY (EUVL L 142, 30.5.2006, s. 6).

⁽⁹⁾ EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1463/2006 (EUVL L 277, 9.10.2006, s. 1).

den suojelemisen osalta jäsenvaltioiden tehtävänä on valita ensisijaiset tavoitteensa ja hankkeensa.

- (10) Pohjaveden kemiallista tilaa koskevia säännöksiä ei sovelleta erityisistä hydrogeologisista olosuhteista johtuviin pohjavesimuodostumassa tai siihen liittyvissä pintavesimuodostumissa luonnollisesti esiintyvien aineiden tai ionien tai niiden indikaattorien korkeisiin pitoisuustasoihin, jotka eivät kuulu pilaantumisen määritelmän soveltamisalaan. Niitä ei myöskään sovelleta sellaisiin tilapäisiin virtaussuunnan ja kemiallisen koostumuksen muutoksiin rajatulla alueella, joita ei pidetä aineiden pohjaveteen pääsynä.
- (11) Olisi määritettävä perusteet, joilla tunnistetaan pilaavien aineiden pitoisuuksien merkitykselliset ja pysyvät noususuunnat ja määritetään kohdat, joissa muutossuunnat käännetään laskeviksi, ottaen huomioon pohjavesiin liittyville vesiekosysteemeille ja niistä riippuvaisille maaekosysteemeille koituvien haittojen todennäköisyys.
- (12) Jäsenvaltioiden olisi mikäli mahdollista käytettävä tilastollisia menetelmiä edellyttäen, että ne ovat kansainvälisten normien mukaisia ja lisäävät pitkäaikaisten seurantatulosten vertailtavuutta jäsenvaltioiden välillä.
- (13) Direktiivin 2000/60/EY 22 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta 17 päivänä joulukuuta 1979 annettu neuvoston direktiivi 80/68/ETY⁽¹⁾ on määrä kumota 22 päivästä joulukuuta 2013 alkaen. On varmistettava direktiivillä 80/68/ETY säädetyn suojelun jatkuva pilaavien aineiden suoran ja epäsuoran pohjaveteen pääsyn ehkäisemiseksi tai rajoittamiseksi tarkoitettujen toimenpiteiden osalta.
- (14) On erotettava toisistaan vaaralliset aineet, joiden pääsy pohjaveteen on estettävä, ja muut pilaavat aineet, joiden pääsy pohjaveteen on rajoitettava. Direktiivin 2000/60/EY liitettä VIII, jossa luetellaan merkittävimmät vesiympäristöä pilaavat aineet, tulisi käyttää tunnistettaessa vaarallisia ja vaarattomia aineita, jotka aiheuttavat todellisen tai mahdollisen pilaantumisen vaaran.
- (15) Toimenpiteisiin, joilla ehkäistään tai rajoitetaan pilaavien aineiden pääsy pohjavesimuodostumiin, joista otetaan direktiivin 2000/60/EY 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla vettä ihmisten käyttöön, tai jotka on tarkoitus ottaa tällaiseen käyttöön, olisi mainitun direktiivin 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti sisällyttävä toimia, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että asianmukaisella vedenkäsittelyllä

ja yhteisön lainsäädännön mukaisesti saatava vesi täyttää ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta 3 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/83/EY⁽²⁾ vaatimukset. Näihin toimiin voi myös sisältyä direktiivin 2000/60/EY 7 artiklan 3 kohdan mukainen niin suurten suojavyöhykkeiden perustaminen jäsenvaltioiden toimesta, jotka toimivaltainen kansallinen viranomainen katsoo tarpeelliseksi juomavesivarastojen suojelemiseksi.

- (16) Pohjaveden yhdenmukaisen suojelun varmistamiseksi jäsenvaltioiden, joiden alueilla on yhteinen pohjavesimuodostelma, olisi koordinoitava seurantaan, raja-arvojen määrittämiseen ja merkittävien vaarallisten aineiden tunnistamiseen liittyvä toimintansa.
- (17) Luotettavat ja vertailukelpoiset menetelmät pohjaveden tutkimiseksi ovat tärkeä väline arvioitaessa pohjaveden laatua ja valittaessa parhaiten soveltuvia keinoja. Direktiivin 2000/60/EY 8 artiklan 3 kohdassa ja 20 artiklassa säädetään veden tilaa koskevista yhtenäistetyistä analysointi- ja seurantamenetelmistä sekä tarvittaessa täytäntöönpanoa, seuranta mukaan lukien, koskevista ohjeista.
- (18) Jäsenvaltioiden olisi sallittava tietyissä olosuhteissa myöntää vapautuksia toimenpiteistä, joilla ehkäistään tai rajoitetaan pilaavien aineiden pääsyä pohjaveteen. Kaikki vapautukset olisi tehtävä avoimien kriteerien perustella ja ne olisi esitettävä yksityiskohtaisesti vesipiirin hoitosuunnitelmissa.
- (19) Olisi analysoitava pohjaveden erilaisten raja-arvojen, jotka jäsenvaltiot määrittelevät, vaikutuksia ympäristönsuojelun tasoon ja sisämarkkinoiden toimintaan.
- (20) Olisi tehtävä tutkimuksia parempien kriteerien löytämiseksi pohjavesiekosysteemin laadun ja suojelun takaamiseksi. Saatua tietoa olisi tarvittaessa otettava huomioon tämän direktiivin täytäntöönpanon tai uudelleenarvioinnin yhteydessä. Olisi tuettava ja rahoitettava tällaista tutkimusta sekä tiedon, kokemuksen ja tutkimustulosten levittämistä.
- (21) On säädettävä siirtymätoimenpiteistä tämän direktiivin täytäntöönpanopäivän ja direktiivin 80/68/ETY kumoamis-päivän väliseksi ajaksi.
- (22) Direktiivissä 2000/60/EY asetetaan valvontaa koskevia vaatimuksia sekä vaatimus ennakkoluvan saamiselle teko-pohjaveden muodostamista varten edellyttäen, että kyseisen veden käyttö ei vaaranna ympäristötavoitteiden saavuttamista raakaveden ottopaikassa tai muodostuvassa tekopohjavedessä.

⁽¹⁾ EYVL L 20, 26.1.1980, s. 43, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/692/ETY (EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁽²⁾ EYVL L 330, 5.12.1998, s. 32, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

- (23) Direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 2 kohdassa ja liitteessä VI olevassa B osassa, jotka koskevat toimenpideohjelmaa, on luettelo, joka ei ole kattava, niistä täydentävistä toimenpiteistä, joita jäsenvaltiot voivat tarvittaessa hyväksyä osana toimenpideohjelmaa; näitä ovat muun muassa
- lainsäädännölliset keinot,
 - hallinnolliset keinot ja
 - neuvotellut ympäristön suojelua koskevat sopimukset.
- (24) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY mukaisesti ⁽¹⁾.
- (25) Valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä on erityisesti noudatettava, kun on kyse laajakantoisista toimenpiteistä, joilla muutetaan tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös poistamalla joitakin niistä tai täydentämällä tätä direktiiviä lisäämällä uusia muita kuin keskeisiä osia,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tarkoitus

1. Tällä direktiivillä vahvistetaan direktiivin 2000/60/EY 17 artiklan 1 ja 2 kohdassa edellytetyt erityiset toimenpiteet pohjavesien pilaantumisen ehkäisemiseksi ja rajoittamiseksi. Tällaisia toimenpiteitä ovat erityisesti seuraavat:

- a) pohjaveden hyvän kemiallisen tilan arviointiperusteet ja
 - b) arviointiperusteet merkityksellisten ja pysyvien nousevien muutossuuntien toteamiseksi ja kääntämiseksi sekä niiden kohtien määrittämiseksi, joissa muutossuunnat käännetään laskeviksi.
2. Tällä direktiivillä myös täydennetään direktiivin 2000/60/EY jo sisältyviä säännöksiä, joilla ehkäistään ja rajoitetaan pilaavien aineiden pääsyä pohjaveteen, sekä pyritään ehkäisemään kaikkien pohjavesimuodostumien tilan heikkeneminen.

2 artikla

Määritelmät

Direktiivin 2000/60/EY 2 artiklassa annettujen määritelmien lisäksi tässä direktiivissä käytetään seuraavia määritelmiä:

- (1) 'pohjaveden laatu normilla' tarkoitetaan tietyn pilaavan aineen, pilaavien aineiden ryhmän tai pilaantumisen indikaattorin pitoisuutena pohjavedessä ilmaistua ympäristön laatu normia, jota ihmisten terveyden tai ympäristön suojelemiseksi ei saisi ylittää;

- (2) 'raja-arvolla' tarkoitetaan jäsenvaltioiden 3 artiklan mukaisesti asettamaa pohjaveden laatu normia;
- (3) 'merkityksellisellä ja pysyvällä nousevalla muutossuunnalla' tarkoitetaan sellaista tilastollisesti ja ympäristön kannalta merkittävää pilaavan aineen, pilaavien aineiden ryhmän tai pilaantumisen indikaattorin pitoisuuden kasvua pohjavedessä, josta on todettu 5 artiklan mukaisesti, että muutossuunta on käännettävä laskevaksi;
- (4) 'pilaavien aineiden pääsyllä pohjaveteen' tarkoitetaan pilaavien aineiden suoraa tai epäsuoraa joutumista pohjaveteen ihmisen toiminnan seurauksena.
- (5) 'taustapitoisuudella' tarkoitetaan pohjavesimuodostumassa olevan aineen pitoisuutta tai indikaattorin osoittamaa arvoa, jota ihmistoiminta ei ole muuttanut ollenkaan tai on muuttanut vain vähän luonnontilaisiin oloihin verrattuna;
- (6) 'perustasolla' tarkoitetaan keskimääräistä arvoa, joka on mitattu ainakin viitevuosien 2007 ja 2008 aikana direktiivin 2000/60/EY 8 artiklan mukaisten seurantaohjelmien perusteella, tai, kun on kyse edellä mainittujen viitevuosien jälkeen todetuista aineista, heti, kun seurantatietoa on saatavissa edustavalta ajanjaksolta.

3 artikla

Pohjaveden kemiallisen tilan arviointiperusteet

1. Direktiivin 2000/60/EY liitteessä V olevan 2.3 kohdan mukaisesti tehtävässä pohjavesimuodostuman tai pohjavesimuodostumaryhmän kemiallisen tilan arvioinnissa jäsenvaltioiden on käytettävä seuraavia perusteita:

- a) liitteessä I mainitut pohjaveden laatu normit;
- b) raja-arvot, jotka jäsenvaltioiden on vahvistettava liitteessä II olevassa A osassa esitetyn menettelyn mukaisesti sellaisten pilaavien aineiden, niiden ryhmien ja pilaantumisen indikaattorien osalta, joiden on jäsenvaltion alueella todettu vaikuttavan siihen, että tietyt pohjavesimuodostumat tai -muodostumaryhmät luokitellaan uhatuiksi, ottaen huomioon vähintään liitteessä II olevassa B osassa oleva luettelo.

Hyvää kemiallista tilaa osoittavat pohjaveden raja-arvot määritellään pohjavesimuodostuman suojelun perusteella liitteessä II olevan A osan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti, ottaen erityisesti huomioon vaikutukset ja vuorovaikutus, joita sillä on pohjavesimuodostumaan liittyviin pintavesiin ja siitä suoraan riippuvaisiin maatekosysteemeihin ja kosteikkoihin; tässä yhteydessä on otettava muun muassa huomioon ihmistä koskevaa toksikologiaa ja ekotoksikologiaa koskevat tiedot.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

2. Raja-arvot voidaan vahvistaa jäsenvaltion tasolla, vesienhoitoalueen tai kansainvälisen vesienhoitoalueen jonkin jäsenvaltion alueella sijaitsevan osan tasolla taikka pohjavesimuodostuman tai -muodostumaryhmän tasolla.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kahden tai useamman jäsenvaltion alueella sijaitsevien pohjavesimuodostumien osalta ja niiden pohjavesimuodostumien osalta, joissa pohjavesi virtaa jäsenvaltion rajan yli, raja-arvot vahvistetaan kyseisten jäsenvaltioiden välillä koordinoidusti direktiivin 2000/60/EY 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

4. Kun pohjavesimuodostuma tai pohjavesimuodostumaryhmä ulottuu yhteisön alueen ulkopuolelle, asianomaisten jäsenvaltion tai asianomaisten jäsenvaltioiden on pyrittävä vahvistamaan raja-arvot asianomaisen kolmannen valtion tai asianomaisten kolmansien valtioiden kanssa koordinoiden direktiivin 2000/60/EY 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on vahvistettava 1 kohdan b alakohdan mukaiset raja-arvot ensimmäisen kerran 22 päivään joulukuuta 2008 mennessä.

Kaikki vahvistetut raja-arvot, mukaan luettuna yhteenveto tämän direktiivin liitteessä II olevassa C osassa tarkoitetuista tiedoista, on julkaistava direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan mukaisesti toimitettavissa vesienhoitosuunnitelmissa.

6. Jäsenvaltioiden on tarkistettava raja-arvojen luetteloa aina, kun pilaavia aineita, pilaavien aineiden ryhmiä tai pilaantumisen indikaattoreita koskevista uusista tiedoista käy ilmi, että ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseksi olisi vahvistettava raja-arvo uudelle aineelle, että voimassa olevaa raja-arvoa olisi muutettava tai että luettelosta aiemmin poistettu raja-arvo olisi lisättävä siihen uudelleen.

Raja-arvot voidaan poistaa luettelosta, kun kyseinen pohjavesimuodostuma ei enää ole vastaavien pilaavien aineiden, pilaavien aineiden ryhmien tai pilaantumisen indikaattorien suhteen uhattuna.

Mahdolliset muutokset raja-arvojen luetteloon on ilmoitettava vesienhoitosuunnitelmien määräaikaistarkistuksen yhteydessä.

7. Komissio julkaisee jäsenvaltioiden 5 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen pohjalta raportin viimeistään 22 päivänä joulukuuta 2009.

4 artikla

Pohjaveden kemiallisen tilan arviointimenettely

1. Jäsenvaltioiden on käytettävä 2 kohdassa kuvattua menettelyä pohjavesimuodostuman kemiallisen tilan arviointiin. Jäsenvaltiot voivat tätä menettelyä käyttäessään soveltuviin tapauksissa ryhmitellä pohjavesimuodostumat direktiivin 2000/60/EY liitteen V mukaisesti.

2. Pohjavesimuodostuman tai -muodostumaryhmän kemiallisen tilan katsotaan olevan hyvä, jos:

- (a) merkitykselliset seurantatulokset osoittavat, että direktiivin 2000/60/EY liitteessä V olevassa taulukossa 2.3.2. vahvistetut edellytykset täyttyvät; tai
- b) liitteessä I luetellut pohjaveden laatu normien arvot ja vastaavat 3 artiklan ja liitteen II mukaisesti vahvistetut raja-arvot eivät ylity missään kyseisen pohjavesimuodostuman tai -muodostumaryhmän seurantapaikassa; tai
- c) pohjaveden laatu normin arvo tai raja-arvo ylittyy yhdessä tai useammassa seurantapaikassa, mutta liitteen III mukaisesti suoritettussa asianmukaisessa tutkimuksessa todetaan, että
 - i) liitteessä III olevassa 3 kohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella, ottaen soveltuviin tapauksissa huomioon kyseessä olevan pohjavesimuodostuman laajuus, pohjaveden laatu normit tai raja-arvot ylittävien pilaavien aineiden pitoisuuksien ei katsota muodostavan merkittävää ympäristöriskiä;
 - ii) muut direktiivin 2000/60/EY liitteessä V olevan 2.3.2 kohdan taulukossa määritellyt pohjaveden hyvää kemiallista tilaa koskevat edellytykset täyttyvät tämän direktiivin liitteessä III olevan 4 kohdan mukaisesti;
 - (iii) Direktiivin 2000/60/EY 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti yksilöityjen pohjavesimuodostumien osalta kyseisen direktiivin 7 artiklan 3 kohdan vaatimukset täyttyvät tämän direktiivin liitteessä III olevan 4 kohdan mukaisesti;
 - iv) pilaantuminen ei ole heikentänyt merkittävästi pohjavesimuodostuman tai pohjavesimuodostumaryhmän muodostumien soveltuvuutta ihmiskäyttöön.

3. Pohjaveden seurantapaikkojen valinnan on täytettävä direktiivin 2000/60/EY liitteessä V olevan 2.4 kohdan vaatimukset ja se on suunniteltava niin, että pohjaveden kemiallisesta tilasta saadaan yhtenäinen ja monipuolinen kokonaiskuva ja edustavia seurantatuloksia.

4. Jäsenvaltioiden on julkaistava yhteenveto pohjaveden kemiallisen tilan arvioinnista direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan mukaisesti toimitetuissa vesienhoitosuunnitelmissa.

Tähän vesienhoitoalueen tai kansainvälisen vesienhoitoalueen jonkin jäsenvaltion alueella sijaitsevan osan tasolla laadittuun yhteenvetoon on sisällytettävä myös selvitys siitä, miten yksittäisissä seurantapaikoissa todetut pohjaveden laatu normien tai raja-arvojen ylitykset on otettu huomioon lopullisessa arviossa.

5. Jos pohjavesimuodostuman kemiallinen tila luokitellaan edellä olevan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti hyväksi,

jäsenvaltioiden on toteutettava direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan mukaisesti mahdolliset tarvittavat toimenpiteet suojellakseen siitä pohjavesimuodostuman osasta, jota edustavalla seurantapaikalla tai edustavilla seurantapaikoilla pohjaveden laatuunormeja on rikottu tai raja-arvot on ylitetty, riippuvaisia vesi- ja maaekosysteemejä ja ihmisen pohjavedenkäyttöä.

5 artikla

Merkityksellisten ja pysyvien nousevien muutossuuntien toteaminen ja niiden kohtien määrittäminen, joissa muutossuunnat käännetään laskeviksi

1. Jäsenvaltioiden on liitteen IV mukaisesti tunnistettava uhatuiksi todetuissa pohjavesimuodostumissa tai pohjavesimuodostumaryhmissä havaittavien pilaavien aineiden ja niiden ryhmien ja pilaantumisen indikaattorien pitoisuuksien merkitykselliset ja pysyvät nousevat muutossuunnat ja määritettävä ne kohdat, joissa muutossuunnat käännetään laskeviksi.

2. Jäsenvaltioiden on pohjaveden pilaantumisen asteittaiseksi vähentämiseksi ja sen huonontumisen ehkäisemiseksi käännettävä liitteessä IV olevan B kohdan mukaisesti direktiivin 2000/60/EY 11 artiklassa tarkoitetun toimenpideohjelman avulla muutossuunnat, joista aiheutuu merkittävää vaaraa tai vahinkoa vesi- tai maaekosysteemien laadulle, ihmisten terveydelle tai vesiympäristön nykyiselle tai mahdolliselle oikeutetulle käytölle.

3. Jäsenvaltioiden on määritettävä havaitun muutossuunnan ja siihen liittyvän ympäristöriskin perusteella kohta, jossa muutossuunta käännetään laskevaksi, prosenttiosuutena liitteessä I vahvistettujen pohjaveden laatuunormien ja 3 artiklan nojalla vahvistettujen raja-arvojen tasosta liitteessä IV olevan B osan 1 kohdan mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on esitettävä direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan mukaisesti toimitettavissa vesienhoitosuunnitelmissa yhteenveto:

a) siitä, miten arviot muutossuunnista pohjavesimuodostuman tai -muodostumaryhmän alueella olevissa yksittäisissä seurantapaikoissa ovat vaikuttaneet siihen, että kyseisissä muodostumissa on mainitun direktiivin liitteessä V olevan 2.5 kohdan mukaisesti havaittu merkityksellinen ja pysyvä nouseva muutossuunta jonkin pilaavan aineen pitoisuudessa tai sellaisen muutossuunnan kääntyminen laskeviksi, ja

b) 3 kohdan mukaisesti määritelyjen kohtien perusteista.

5. Arvioitaessa pohjavesimuodostumissa jo olevien sellaisten epäpuhtausvannojen vaikutuksia, jotka voivat vaarantaa direktiivin 2000/60/EY 4 artiklassa mainittujen tavoitteiden saavuttamisen, erityisesti pistekuormituslähteistä ja pilaantuneesta maa-aineksesta aiheutuvien vannojen osalta, jäsenvaltioiden on tarvittaessa tehtävä lisäarviointeja tunnistettujen pilaavien aineiden pitoisuuksien muutossuunnista sen varmistamiseksi, että pilaantuneilta alueilta peräisin olevat epäpuhtausvanat eivät leviä, eivät huononna pohjavesimuodostuman tai -muodostumaryhmän kemiallista tilaa eivätkä aiheuta vaaraa ihmisten terveydelle eivätkä ympäristölle. Näiden arviointien tuloksista on esitettävä

yhteenveto direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan mukaisesti toimitetuissa vesienhoitosuunnitelmissa.

6 artikla

Toimenpiteet, joilla ehkäistään tai rajoitetaan pilaavien aineiden pääsyä pohjaveteen

1. Jotta direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdan mukaisesti vahvistettu pilaavien aineiden pohjaveteen pääsyn ehkäisemistä tai rajoittamista koskeva tavoite saavutettaisiin, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisen direktiivin 11 artiklan mukaisesti laadittuun toimenpideohjelmaan sisältyvät:

a) kaikki toimenpiteet, jotka ovat tarpeen vaarallisten aineiden pääsyn ehkäisemiseksi pohjaveteen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 ja 3 kohdan soveltamista. Tällaisten aineiden määrittämisessä jäsenvaltioiden on erityisesti otettava huomioon vaaralliset aineet, jotka kuuluvat direktiivin 2000/60/EY liitteen VIII 1–6 kohdassa tarkoitettuihin ryhmiin, ja aineet, jotka kuuluvat kyseisen liitteen 7–9 kohdassa tarkoitettuihin ryhmiin, jos niitä pidetään vaarallisina;

b) direktiivin 2000/60/EY liitteessä VIII lueteltujen pilaavien aineiden, joita ei pidetä vaarallisina, sekä muiden vaarattomien pilaavien aineiden, joita ei ole lueteltu kyseisessä liitteessä mutta joiden jäsenvaltiot katsovat aiheuttavan tosiasiallisen tai mahdollisen pilaantumisriskin, osalta kaikki tarvittavat toimenpiteet aineiden pohjaveteen pääsyn rajoittamiseksi, jotta varmistettaisiin, ettei tällainen pääsy aiheuta huononemista tai merkittävää ja pysyvää nousevaa muutossuuntaa pohjaveden pilaavien aineiden pitoisuuksissa. Näissä toimenpiteissä on otettava huomioon ainakin vahvistetut hyvät toimintatavat, mukaan luettuina asiaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä määritellyt parhaat ympäristökäytännöt ja parhaat käytettävissä olevat tekniikat.

Ottaessaan käyttöön a tai b kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä jäsenvaltiot voivat ensiksi määritellä olosuhteet, joissa direktiivin 2000/60/EY liitteessä VIII lueteltuja pilaavia aineita, erityisesti kyseisen liitteen 7 kohdassa tarkoitettuja keskeisiä metalleja ja niiden yhdisteitä, on pidettävä vaarallisina tai vaarattomina.

2. Pohjaveden kemialliseen tilaan vaikuttava hajakuormituksesta peräisin olevien pilaavien aineiden pääsy pohjaveteen on otettava huomioon aina, kun se on teknisesti mahdollista.

3. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa pilaavien aineiden pohjaveteen pääsyn 1 kohdassa säädettyistä toimenpiteistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön muussa lainsäädännössä asetettujen tiukempien vaatimusten soveltamista, silloin kun

a) se johtuu direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 3 kohdan j alakohdan mukaisesti sallituista suorista päästöistä;

b) toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että pohjaveteen pääsevien aineiden määrät ja pitoisuudet ovat niin pieniä,

että sen laatu ei vaarannu nyt eikä tulevaisuudessa;

- c) se johtuu onnettomuuksista tai poikkeuksellisista luonnolosuhteista, joita ei olisi kohtuudella voitu ennustaa, välttää eikä lieventää;
- d) se johtuu direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 3 kohdan f alakohdan mukaisesti sallitusta tekopohjaveden muodostamisesta;
- e) toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että ehkäiseminen tai rajoittaminen ei ole teknisesti mahdollista ilman:
 - i) toimenpiteitä, jotka lisäävät ihmisten terveyteen tai ympäristön laatuun kohdistuvia riskejä kokonaisuudessaan; tai
 - ii) kohtuuttoman kalliita toimenpiteitä pilaavien aineiden määrien poistamiseksi pilaantuneesta kallio- tai maaperästä tai niiden suodattamisen valvomiseksi; tai
- (f) se johtuu pintavesiin kohdistetuista toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muun muassa tulvien ja kuivuuden vaikutusten lieventäminen ja vesien ja vesiväylien hoito myös kansainvälisellä tasolla. Tällaiset toimenpiteet, esimerkiksi sedimenttien kaivuu, ruoppaus, siirto ja läjitys pintavesissä, on toteutettava jäsenvaltioiden tätä varten laatimien yleisten sitovien vaatimusten ja soveltuviissa tapauksissa tällaisten vaatimusten perusteella annettujen lupien mukaisesti, eivätkä ne saa vaarantaa asianomaisille pohjavesimuodostumille direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti asetettujen ympäristöta-voitteiden toteutumista.

Edellä a–f alakohdassa tarkoitettuja poikkeuksia voidaan soveltaa vain, kun jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistaneet, että kyseisten pohjavesimuodostumien osalta on järjestetty direktiivin 2000/60/EY liitteessä V olevassa 2.4.2 kohdassa tarkoitettu tehokas perusseuranta tai muu asianmukainen seuranta.

4. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset pitävät yllä luetteloa 3 kohdassa tarkoitetuista poikkeuksista voidakseen ilmoittaa niistä komissioille tämän pyynnöstä.

7 artikla

Siirtymäjärjestelyt

Aikana, joka alkaa 16. tammikuuta 2009 ja päättyy 22 päivänä joulukuuta 2013, uusissa, direktiivin 80/68/ETY 4 ja 5 artiklan mukaisissa lupamenettelyissä on otettava huomioon tämän direktiivin 3, 4 ja 5 artiklassa säädetyt vaatimukset.

8 artikla

Tekniset mukautukset

1. Liitteen II A ja C osaa sekä liitteitä III ja IV voidaan muuttaa tieteen ja tekniikan kehityksen perusteella 9 artiklan 2 kohdassa

tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen ja ottaen huomioon direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu vesienhoitosuunnitelman uudelleentarkastelun ja ajantasaistamisen määräaika.

2. Liitteen II B osaa voidaan muuttaa 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen uusien pilaavien aineiden tai pilaantumisen indikaattorien lisäämiseksi.

9 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon kyseisen päätöksen 8 artiklan säännökset.

10 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee uudelleen tämän direktiivin liitteitä I ja II viimeistään 16. tammikuuta 2013 ja sen jälkeen kuuden vuoden välein tämän vaikuttamatta 8 artiklan soveltamiseen. Uudelleentarkastelun perusteella komissio tekee tarvittaessa liitteen I ja/ tai II muuttamista koskevia säädösehdotuksia perustamis- sopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Suorittaessaan tarkistusta ja laatiessaan ehdotuksia komissio ottaa huomioon kaikki asiaankuuluvat tiedot, mukaan lukien mahdollisesti direktiivin 2000/60/EY 8 artiklan mukaisesti täytäntöön pantujen valvontaohjelmien ja yhteisön tutkimusohjelmien tulokset ja/ tai terveys- ja ympäristöriskejä käsittelevän tiedekomitean, jäsenvaltioiden, Euroopan parlamentin, Euroopan ympäristökeskuksen, Euroopan liike-elämän järjestöjen sekä Euroopan ympäristöjärjestöjen antamat suositukset.

11 artikla

Arviointi

Komission kertomukseen, josta säädetään direktiivin 2000/60/EY 18 artiklan 1 kohdassa, on sisällytettävä pohjaveden osalta arviointi tämän direktiivin toimivuudesta suhteessa muuhun asiaankuuluvaan ympäristölainsäädäntöön, niiden keskinäinen johdonmukaisuus mukaan luettuna.

12 artikla

Täytäntöönpano

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 16. tammikuuta 2009. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

13 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

14 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa, 12. joulukuuta 2006.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BORRELL FONTELLES

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. PEKKARINEN

LIITE I

POHJAVEDEN LAATUNORMIT

1. Seuraavat pohjaveden kemiallisen tilan arvioimisessa 4 artiklan mukaisesti käytettävät pohjaveden laatunormit ovat direktiivin 2000/60/EY liitteen V taulukossa 2.3.2 tarkoitettuja laatunormeja, ja ne on laadittu direktiivin 17 artiklan mukaisesti.

Pilaava aine	Laatunormit
Nitraatit	50 mg/l
Torjunta-aineiden vaikuttavat aineet, mukaan luettuina niiden merkitykselliset aineenvaihdunta-, hajoamis- tai reaktiotuotteet ⁽¹⁾	0,1 µg/l 0,5 µg/l (yhteensä) ⁽²⁾

⁽¹⁾ Torjunta-aineilla tarkoitetaan direktiivin 91/414/ETY 2 artiklassa määriteltyjä kasvinsuojeluaineita ja direktiivin 98/8/EY 2 artiklassa määriteltyjä biosidituotteita.

⁽²⁾ "Yhteensä" tarkoittaa kaikkien seurannassa havaittujen ja mitattujen yksittäisten torjunta-aineiden summaa, mukaan luettuna niiden merkitykselliset aineenvaihdunta-, hajoamis- tai reaktiotuotteet.

2. Tulokset torjunta-aineita koskevien laatunormien soveltamisesta tämän direktiivin mukaisesti määritellyllä tavalla eivät vaikuta direktiivin 91/414/ETY ja direktiivin 98/8/EY mukaisten riskien arviointimenettelyjen tuloksiin.
3. Jos katsotaan, että pohjaveden laatunormit voivat tietyn pohjavesimuodostuman osalta aiheuttaa sen, että direktiivin 2000/60/EY 4 artiklassa määriteltyjä ympäristötavoitteita ei saavuteta pohjaveteen liittyvissä pintavesissä tai että tällaisten muodostumien ekologinen tai kemiallinen laatu huononee merkittävästi tai että niistä aiheutuu merkittävää vahinkoa kyseisestä pohjavesimuodostumasta suoraan riippuvaisille maaekosysteemeille, on vahvistettava tiukemmat raja-arvot tämän direktiivin 3 artiklan ja liitteen II mukaisesti. Tällaisen raja-arvon yhteydessä vaadittavia ohjelmia ja toimenpiteitä on sovellettava myös direktiivin 91/676/ETY soveltamisalaan kuuluviin toimintoihin.

LIITE II

POHJAVEDEN PILAAVIEN AINEIDEN JA PILAANTUMISEN INDIKAATTORIEN RAJA-ARVOT

A Osa

Ohjeet raja-arvojen vahvistamiseen jäsenvaltioissa 3 artiklan mukaisesti

Jäsenvaltioiden on vahvistettava raja-arvot kaikille pilaaville aineille ja pilaantumisen indikaattoreille, jotka direktiivin 2000/60/EY 5 artiklan mukaisesti tehdyn ominaispiirteiden analysoinnin perusteella osoittavat, että pohjavesimuodostumien tai -muodostumaryhmien hyvää kemiallista tilaa ei mahdollisesti saavuteta.

Raja-arvot on laadittava siten, että jos seurannan tulokset edustavassa seurantapaikassa ylittävät raja-arvot, se osoittaa, että yksi tai useampi 4 artiklan 2 kohdan c alakohdan ii, iii ja iv alakohdassa mainittu pohjaveden hyvän kemiallisen tilan edellytys ei ehkä täyty.

Raja-arvoja vahvistaessaan jäsenvaltioiden on noudatettava seuraavia ohjeita:

1. Raja-arvojen määrittämisen olisi perustuttava seuraaviin seikkoihin:
 - a) pohjaveden sekä siihen liittyvien vesiekosysteemien ja siitä riippuvaisten maaekosysteemien vuorovaikutuksen taso;
 - b) vaikutus pohjaveden nykyisiin tai tuleviin oikeutettuihin käyttötarkoituksiin tai merkityksiin;
 - c) kaikki pilaavat aineet, jotka ovat osoituksena siitä, että pohjavesimuodostuma on uhattuna, ottaen huomioon B osassa vahvistetut vähimmäisluettelot;
 - d) hydrogeologiset ominaispiirteet, mukaan luettuina tiedot taustapitoisuuksista ja vesitaseesta.
2. Raja-arvon määrittämisessä olisi otettava huomioon myös pilaavien aineiden alkuperä, niiden mahdollinen esiintyminen luonnossa, niiden toksikologia ja leviämistäipumus, niiden pysyvyys ja niiden biokertyvyyspotentiaali.
3. Kun aineiden, ioneiden tai niiden indikaattorien taustapitoisuudet ovat kohonneet luonnollisista hydrogeologisista syistä, nämä kyseisen pohjavesimuodostuman taustapitoisuudet otetaan huomioon raja-arvoja määriteltäessä.
4. Raja-arvojen määrittämisen tukena olisi käytettävä kerättyjen tietojen valvontamekanismia, joka perustuu tietojen laadun arviointiin, analyttisiin näkökohtiin sekä taustapitoisuuksiin aineiden osalta, joita voi esiintyä sekä luonnollisesti että ihmisen toiminnan tuloksena.

B Osa

Vähimmäisluettelot pilaavista aineista ja niiden indikaattoreista, joita koskevien raja-arvojen vahvistamista jäsenvaltioiden on harkittava 3 artiklan mukaisesti

1. Aineet tai ionit tai indikaattorit, joita voi esiintyä luonnossa ja/tai ihmisen toiminnan seurauksena

Arseeni

Kadmium

Lyijy

Elohopea

Ammonium

Kloridi

Sulfaatti

2. Synteettiset aineet

Trikloorietyleeni

Tetrakloorietyleeni

3. Suolaantumista tai muiden aineiden pohjaveteen tunkeutumista osoittavat muuttujat ⁽¹⁾

Sähkönjohtavuus

C Osa

Tiedot, jotka jäsenvaltioiden on annettava niiden pilaavien aineiden ja niiden indikaattoreiden osalta, joille on vahvistettu raja-arvot

Jäsenvaltioiden on direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan mukaisesti toimitetuissa vesienhoitosuunnitelmissa esitettävä yhteenveto siitä, miten tämän liitteen A osassa säädettyä menettelyä on noudatettu.

Jäsenvaltioiden on mahdollisuuksien mukaan toimitettava erityisesti seuraavat:

- a) tiedot uhatuiksi luokiteltujen pohjavesimuodostumien tai -muodostumaryhmien määrästä sekä tähän luokitukseen vaikuttavista pilaavista aineista ja pilaantumisen indikaattoreista, mukaan luettuina mitatut pitoisuudet tai arvot;
- b) tiedot kustakin uhatuksi luokitellusta pohjavesimuodostumasta, erityisesti muodostuman koko, pohjavesimuodostumien ja niihin suoraan liittyvien pintavesien sekä niistä riippuvaisten maaekosysteemien välinen suhde ja, jos kyseessä ovat luonnossa esiintyvät aineet, niiden luonnolliset taustapitoisuudet pohjavesimuodostumissa;
- c) raja-arvot riippumatta siitä, sovelletaanko niitä jäsenvaltion tasolla, vesienhoitoalueen tai kansainvälisen vesienhoitoalueen jonkin jäsenvaltion alueella sijaitsevan osan tasolla vai pohjavesimuodostuman tai -muodostumaryhmän tasolla;
- d) raja-arvojen suhde
 - i) havaittuihin taustapitoisuuksiin, kun kyseessä ovat luonnossa esiintyvät aineet,
 - ii) ympäristöä koskeviin laatutavoitteisiin ja muihin vesien suojelemissa oleviin normeihin, jotka ovat voimassa jäsenvaltion, yhteisön tai kansainvälisellä tasolla, ja
 - iii) kaikkiin merkityksellisiin tietoihin, jotka koskevat pilaavien aineiden toksikologiaa, ekotoksikologiaa, pysyvyyttä, biokertyvyyspotentiaalia ja leviämistäipumusta.

⁽¹⁾ Ihmisen toiminnasta aiheutuvien suolapitoisuuksien osalta jäsenvaltiot voivat päättää vahvistaa raja-arvot joko sulfaatile ja kloridille tai sähkönjohtavuudelle.

LIITE III

POHJAVEDEN KEMIALLISEN TILAN ARVIOINTI

1. Arviointimenettely pohjavesimuodostuman tai pohjavesimuodostumaryhmän kemiallisen tilan määrittämiseksi toteutetaan kaikkien uhatuiksi luokiteltujen pohjavesimuodostumien osalta ja kaikkien niiden pilaavien aineiden osalta, jotka vaikuttavat pohjavesimuodostuman tai -muodostumaryhmän tällaiseen luokitukseen.
2. Jäsenvaltioiden suorittamissa 4 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa tutkimuksissa on otettava huomioon:
 - a) tiedot, jotka on kerätty osana direktiivin 2000/60/EY 5 artiklan ja sen liitteessä II olevien 2.1, 2.2 ja 2.3 kohdan mukaista tarkastelua;
 - b) direktiivin 2000/60/EY liitteessä V olevan 2.4 kohdan mukaisesti saadut pohjaveden seurantaverkon tulokset ja
 - c) muut merkitykselliset tiedot mukaan luettuna seurantapaikassa havaittujen asianomaisten pilaavien aineiden pitoisuuksien vuosittainen aritmeettinen keskiarvo, jota on verrattu liitteessä I esitettyihin pohjaveden laaunormeihin ja jäsenvaltioiden 3 artiklan ja liitteen II mukaisesti vahvistamiin raja-arvoihin.
3. Silloin kun jäsenvaltiot tutkivat, täyttyvätkö 4 artiklan 2 kohdan c alakohdan i ja iv alakohdassa mainitut pohjaveden hyvän kemiallisen tilan edellytykset, niiden on — silloin kun se on merkityksellistä ja tarpeen, käyttäen seurantatulosten asianmukaista aggregointia ja sen tukena tarvittaessa pohjavesimuodostuman tai -muodostumaryhmän käsitteelliseen malliin perustuvaa pitoisuuden estimointia — arvioitava sellaisen pohjavesimuodostuman laajuus, jonka pilaavien aineiden pitoisuuden vuosittainen aritmeettinen keskiarvo on pohjaveden laaunormia tai raja-arvoa korkeampi.
4. Silloin kun jäsenvaltiot tutkivat, täyttyvätkö 4 artiklan 2 kohdan c alakohdan ii ja iii alakohdassa mainitut pohjaveden hyvän kemiallisen tilan edellytykset, niiden on — silloin, kun se on merkityksellistä ja tarpeen, asianmukaisten seurantatulosten perusteella ja sopivan pohjavesimuodostuman käsitteellisen mallin pohjalta — arvioitava:
 - a) pohjavesimuodostumassa olevien pilaavien aineiden vaikutukset;
 - b) pohjavesimuodostumasta siihen liittyviin pintavesiin tai siitä suoraan riippuvaisiin maaekosysteemeihin kulkeutuvien pilaavien aineiden määrät ja pitoisuudet;
 - c) pohjavesimuodostumaan liittyviin pintavesiin ja siitä suoraan riippuvaisiin maaekosysteemeihin kulkeutuvien pilaavien aineiden määrien ja pitoisuuksien todennäköinen vaikutus;
 - d) suolaantuminen tai muiden aineiden tunkeutuminen pohjavesimuodostumaan ja
 - e) se mahdollisuus, että pohjavedessä olevat pilaavat aineet vaarantavat pohjavedestä otetun, tai mahdollisesti otettavan juomaveden laadun.
5. Jäsenvaltioiden on esitettävä pohjavesimuodostuman tai -muodostumaryhmän kemiallinen tila karttoina direktiivin 2000/60/EY liitteessä V olevien 2.4.5 ja 2.5 kohdan mukaisesti. Lisäksi jäsenvaltioiden on tarpeen mukaan ja jos mahdollista merkittävä karttoihin kaikki seurantapaikat, joissa pohjaveden laaunormit ja/tai raja-arvot ylittyvät.

LIITE IV

MERKITYKSELLISTEN JA PYSYVIEN NOUSEVIEN MUUTOSSUUNTIEN TUNNISTAMINEN JA KÄÄNTÄMINEN LASKEVIKSI

A Osa

Merkityksellisten ja pysyvien nousevien muutossuuntien tunnistaminen

Jäsenvaltioiden on direktiivin 2000/60/EY liitteen II mukaisesti tunnistettava merkitykselliset ja pysyvät nousevat muutossuunnat kaikissa uhatuiksi luokitelluissa pohjavesimuodostumissa tai -muodostumaryhmissä ottaen huomioon seuraavat vaatimukset:

1. Direktiivin 2000/60/EY liitteessä V olevan 2.4 kohdan mukaisesti seurantaohjelma on suunniteltava niin, että merkitykselliset ja pysyvät nousevat muutossuunnat 3 artiklan mukaisesti nimettyjen pilaavien aineiden pitoisuuksissa voidaan havaita.
2. Menettelyn merkityksellisten ja pysyvien nousevien muutossuuntien tunnistamiseksi on perustuttava seuraaviin seikkoihin:
 - a) seurantatiheydet ja seurantapaikat on valittava niin, että ne riittävät:
 - i) tuottamaan tarvittavat tiedot sen varmistamiseksi, että nousevat muutossuunnat voidaan erottaa luonnollisesta vaihtelusta asianmukaisella luotettavuudella ja tarkkuudella;
 - ii) mahdollistamaan nousevien muutossuuntien havaitsemisen riittävän ajoissa, jotta voidaan toteuttaa toimenpiteitä pohjaveden laadun ympäristön kannalta merkittävän huononemisen ehkäisemiseksi tai ainakin sen lieventämiseksi mahdollisuuksien mukaan. Havainnot on tehtävä ensimmäisen kerran vuonna 2009, jos se on mahdollista, ja ottaen huomioon olemassa olevat tiedot direktiivin 2000/60/EY 13 artiklassa tarkoitettuun ensimmäiseen vesienhoitosuunnitelmaan liittyvän, muutossuuntien tunnistamista koskevan raportin yhteydessä, ja sen jälkeen vähintään joka kuudes vuosi;
 - iii) pohjavesimuodostuman fysikaalisten ja kemiallisten ominaispiirteiden ja niiden ajallisten vaihtelujen huomioon ottamiseen, mukaan luettuina pohjaveden virtausolot ja muodostumisnopeus sekä suodattumisaika maaperän läpi.
 - b) käytettyjen seuranta- ja analyysimenetelmien on oltava kansainvälisten laadunvalvontaperiaatteiden, tarpeen mukaan myös CEN- tai kansallisten standardien mukaisia, jotta varmistettaisiin, että toimitetut tiedot vastaavat toisiaan tieteelliseltä laadultaan ja vertailukelpoisuudeltaan;
 - c) arvioinnin on perustuttava tilastolliseen menetelmään, esimerkiksi regressioanalyysiin, yksittäisten seuranta-paikkojen muutossuuntien analysoimiseksi aikasarjana;
 - d) jotta muutossuunnan tunnistamisessa vältetään tilastollinen harha, kaikki määrittämissä alle jäävät mittaustulokset on asetettava puoleen aikasarjassa esiintyvän korkeimman määrittämissä arvosta lukuun ottamatta torjunta-aineiden yhteismäärää.
3. Merkityksellisten ja pysyvien nousevien muutossuuntien määrittämisessä aineiden pitoisuuksissa, joita esiintyy sekä luonnossa että ihmisen toiminnan seurauksena, on otettava huomioon perustasot ja seurantaohjelman aloittamista ennen kerätyt tiedot, mikäli tällaista tietoa on saatavilla, jotta muutossuuntien tunnistamisesta direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan tarkoitetun vesienhoitosuunnitelman puitteissa voidaan raportoida.

B Osa

Kohdat, Joissa muutossuunta käännetään laskevaksi

Jäsenvaltioiden on käännettävä laskeviksi merkitykselliset ja pysyvät nousevat muutossuunnat 5 artiklaa noudattaen ja ottaen huomioon seuraavat vaatimukset:

1. Merkityksellisten ja pysyvien nousevien muutossuuntien kääntämiseksi laskeviksi on ryhdyttävä toimenpiteisiin, kun pilaavan aineen pitoisuus nousee 75 prosenttiin liitteessä I vahvistettujen pohjaveden laadunormien ja 3 artiklan nojalla vahvistettujen raja-arvojen muuttujien arvoista, paitsi jos:
 - a) muutossuunnan kääntämisen edellyttämiä toimenpiteitä on aikaistettava, jotta pohjaveden laadun ympäristön kannalta merkittävää huononemista voitaisiin ehkäistä tai ainakin mahdollisuuksien mukaan lieventää mahdollisimman kustannustehokkaasti;

- b) eri kohta on perusteltu siksi, että erotusrajan takia muutossuuntaa ei voida havaita 75 prosentissa muuttujan arvosta; tai
- c) muutoksen vauhti ja sen suunnan kääntämismahdollisuus ovat sellaiset, että silloinkin, kun kääntämisen edellyttämiin toimenpiteisiin ryhdytään myöhemmän ajankohtana, pohjaveden laadun ympäristön kannalta merkittävää huononemista voidaan vielä ehkäistä tai ainakin mahdollisimman suuressa määrin lieventää mahdollisimman kustannustehokkaasti. Myöhempi aloittamisajankohta ei saa johtaa viivästyksiin ympäristötavoitteiden määräaikojen saavuttamisessa.

Direktiivin 91/676/ETY soveltamisalaan kuuluvien toimintojen osalta kohta, jossa aloitetaan toimenpiteet merkityksellisten ja pysyvien nousevien muutossuuntien kääntämiseksi laskeviksi, määritellään direktiivin 91/676/ETY ja direktiivin 2000/60/EY mukaisesti ja erityisesti sitoutuen direktiivin 2000/60/EY 4 artiklassa esitettyihin vesiensuojelua koskeviin ympäristötavoitteisiin.

- 2. Kun muutoskohta on direktiivin 2000/60/EY liitteessä V olevan 2.4.4 kohdan mukaisesti ja edellä olevan 1 kohdan nojalla vahvistettu uhatuksi luokitellulle pohjavesimuodostumalle, sitä ei saa muuttaa direktiivin 2000/60/EY 13 artiklassa säädetyn vesienhoitosuunnitelman mukaisen kuusivuotiskauden aikana.
 - 3. Muutossuunnan kääntyminen on osoitettava ottaen huomioon A osan 2 kohdassa olevat seurantaa koskevat säännökset.
-

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2006/122/EY,**annettu 12 päivänä joulukuuta 2006,****tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden (perfluorioktaanisulfonaattien) markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 76/769/ETY muuttamisesta kolmannenkymmenennen kerran****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) vaaranarviointi on tehty heinäkuuhun 2002 mennessä käytettävissä olleiden tietojen perusteella. Arvioinnin päätelmänä oli, että perfluorioktaanisulfonaatit (PFOS) ovat hitaasti hajoavia, biokertyviä ja nisäkkäille myrkyllisiä ja antavat siksi aiheutta huoleen.
- (2) Perfluorioktaanisulfonaattien terveys- ja ympäristövaarat on arvioitu olemassa olevien aineiden vaarojen arvioinnista ja valvonnasta 23 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93 ⁽³⁾ periaatteiden mukaisesti. Arvioinnissa todettiin tarve vähentää terveydelle ja ympäristölle aiheutuvia vaaroja.
- (3) Terveys- ja ympäristöriskkejä käsittelevää tiedekomiteaa (SCHER) on kuultu. Sen päätelmänä oli, että perfluorioktaanisulfonaatit täyttävät erittäin hitaasti hajoavien, erittäin biokertyvien ja myrkyllisten aineiden luokitteluperusteet. Ne voivat kaukokulkeutua ympäristössä ja aiheuttaa kielteisiä vaikutuksia ja täyttävät siksi Tukholman yleissopimuksen ⁽⁴⁾ mukaiset pysyvien orgaanisten yhdisteiden (POP) perusteet. Tiedekomitea havaitsi tarpeen jatkaa perfluorioktaanisulfonaattien aiheuttamien vaarojen tieteellistä arviointia, mutta se katsoi myös, että toimenpiteet vaarojen vähentämiseksi voivat osoittautua välttämättömiksi, jottei ainetta alettaisi käyttää uudelleen aikaisemmissa käyttökohteissa. SCHER:in mukaan perfluorioktaanisulfonaattien käytön jatkaminen nykyisissä kriittisissä käyttökohteissa ilmailu- ja puolijohdteollisuudessa ja valokuvausalalla ei näytä aiheuttavan vaaraa ympäristölle tai ihmisten terveydelle, jos päästöt

ympäristöön ja altistuminen työpaikoilla pidetään mahdollisimman pieninä. Sammutusvaahtojen osalta SCHER toteaa, että korvaavien aineiden terveys- ja ympäristöriskit olisi arvioitava ennen lopullisen päätöksen tekemistä. SCHER on myös yhtä mieltä siitä, että perfluorioktaanisulfonaattien käyttöä pinnoiteteollisuudessa on rajoitettava, jos metallipinnoitetta tehtäessä syntyvien päästöjen vähentämiseksi ei ole käytettävissä muita keinoja, joilla päästöjä voitaisiin vähentää huomattavasti.

- (4) Terveysten ja ympäristön suojelemiseksi näyttää sen vuoksi tarpeelliselta rajoittaa perfluorioktaanisulfonaattien markkinoille saattamista ja käyttöä. Tämän direktiivin tarkoituksena on kattaa suurin osa altistumisriskeistä. Muut vähäiset perfluorioktaanisulfonaattien käyttötarkoitukset eivät näytä aiheuttavan vaaraa, ja ne voidaan toistaiseksi jättää rajoitusten ulkopuolelle. Erityistä huomiota olisi kuitenkin kiinnitettävä pinnoitusprosesseihin, joissa käytetään perfluorioktaanisulfonaatteja, ja siksi kyseisten prosessien päästöt olisi saatava mahdollisimman pieniksi parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa soveltamalla ja ottaen täysimääräisesti huomioon ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY ⁽⁵⁾ nojalla käytettäväksi laaditussa, parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevassa vertailuasiakirjassa olevat tiedot metallien ja muovien pintakäsittelystä. Tämän lisäksi jäsenvaltioiden olisi laadittava luettelot tällaisista käyttöta-voista saadakseen tietoja todellisista käyttö- ja päästö- määristä.
- (5) Perfluorioktaanisulfonaatteja sisältäviin puolivalmisteisiin ja esineisiin olisi sovellettava rajoituksia ympäristön suojelemiseksi. Rajoitusten olisi koskettava kaikkia sellaisia tuotteita ja esineitä, joihin perfluorioktaanisulfonaatteja lisätään tarkoituksella ottaen huomioon, että niitä on saatettu käyttää vain joissain erillisissä osissa tai tiettyjen tuotteiden ja esineiden, kuten tekstiilien, pinnoitteissa. Tämän direktiivin mukaisia rajoituksia olisi sovellettava vain uusiin tuotteisiin — ei jo käytössä tai käytettyjen tavaroiden markkinoilla oleviin tuotteisiin. Perfluorioktaanisulfonaatteja sisältävien sammutusvaahtojen nykyiset varastot olisi kuitenkin kartoitettava ja niiden käytön jatkaminen olisi sallittava vain rajoitetuksi ajaksi tällaisten tuotteiden käytöstä aiheutuvien mahdollisten lisäpäästöjen estämiseksi.

⁽¹⁾ EUVL C 195, 18.8.2006, s. 10.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 25. lokakuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 11. joulukuuta 2006.

⁽³⁾ EYVL L 84, 5.4.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös 2006/507/EY, tehty 14 päivänä lokakuuta 2004, pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevan Tukholman yleissopimuksen hyväksymisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 209, 31.7.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 166/2006 (EUVL L 33, 4.2.2006, s. 1).

- (6) Voidakseen viime kädessä varmistaa, että perfluorioktaanisulfonaattien käytöstä luovutaan asteittain, komission olisi tarkasteltava uudestaan jokaista tämän direktiivin mukaista poikkeusta aina kun käyttötapoja ja kehitettyjä turvallisempia vaihtoehtoja koskevat uudet tiedot antavat siihen aiheutta. Poikkeusta pitäisi voida jatkaa vain oleellisiin käyttötarkoituksiin sillä edellytyksellä, että teknisesti ja taloudellisesti kannattavia turvallisempia vaihtoehtoja ei ole olemassa ja että sovelletaan parhaita käytettävissä olevia tekniikoita, jotta perfluorioktaanisulfonaattien päästöt olisivat mahdollisimman pienet.
- (7) Perfluorioktaanihakolla (PFOA) ja sen suoloilla epäillään olevan samanlainen riskiprofiili kuin perfluorioktaanisulfonaateilla, ja näin ollen on seurattava parhaillaan suoritettavia riskinarviointitoimia ja turvallisempien vaihtoehtojen saatavuutta sekä määriteltävä, minkälaisia vaarojen vähentämistoimenpiteitä, joihin kuuluvat myös markkinoille saattamisen ja käytön rajoitukset, Euroopan unionissa olisi tarvittaessa sovellettava.
- (8) Direktiivi 76/769/ETY ⁽¹⁾ olisi muutettava vastaavasti.
- (9) Tämän direktiivin tavoitteena on ottaa käyttöön perfluorioktaanisulfonaatteja koskevat yhdenmukaistetut säännökset ja näin huolehtia sisämarkkinoiden toimivuudesta sekä varmistaa ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun korkea taso perustamissopimuksen 95 artiklan mukaisesti.
- (10) Tämä direktiivi ei vaikuta työsuojelun vähimmäisvaatimuksia koskevaan yhteisön lainsäädäntöön, kuten toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annettu neuvoston direktiiviin 89/391/ETY ⁽²⁾ tai siihen perustuviin erityisdirektiiveihin, joita ovat varsinkin työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/37/EY ⁽³⁾ (kuudes neuvoston direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (kodifioitu toisinto) sekä työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemialisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä 7 päivänä huhtikuuta 1998 annettu neuvoston direktiivi 98/24/EY ⁽⁴⁾ (neljästoista

direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi),

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivin 76/769/ETY liite I tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 27 päivänä joulukuuta 2007. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset sekä kyseisten säännösten ja tämän direktiivin välinen vastaavuustaulukko komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 27 päivästä kesäkuuta 2008.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 12 päivänä joulukuuta 2006.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BORRELL FONTELLES

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. PEKKARINEN

⁽¹⁾ EYVL L 262, 27.9.1976, s. 201, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2005/90/EY (EUVL L 33, 4.2.2006, s. 28).

⁽²⁾ EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

⁽³⁾ EUVL L 158, 30.4.2004, s. 50. Oikaisu EUVL L 229, 29.6.2004, s. 23.

⁽⁴⁾ EYVL L 131, 5.5.1998, s. 11, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

LIITE

Lisätään direktiivin 76/769/ETY liitteeseen I kohta seuraavasti:

”52 Perfluorioktaanisulfonaatit (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, metallisuola (O-M+), halogenidi, amidi ja muut johdannaiset, myös polymeerit)	(1) Ei saa saattaa markkinoille eikä käyttää aineena tai ainesosana valmisteissa 0,005 painoprosentin tai sen ylittävänä pitoisuuksina. (2) Ei saa saattaa markkinoille puolivalmisteissa tai esineissä tai niiden osissa, jos perfluorioktaanisulfonaattipitoisuus on 0,1 painoprosenttia tai sitä korkeampi perfluorioktaanisulfonaatteja sisältävien rakenteeltaan tai mikrorakenteeltaan erillisten osien massaa kohti laskettuna, tai tekstiilien tai muiden pinnoitettujen materiaalien osalta, jos perfluorioktaanisulfonaattien määrä on yhtä suuri tai suurempi kuin $1\mu g/m^2$ pinnoitetusta materiaalista. (3) Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa ei poikkeuksellisesti sovelleta seuraaviin tuotteisiin eikä niiden tuottamiseen tarvittaviin aineisiin ja valmisteisiin: (a) fotoresisteihin tai fotolitografiaprosesseissa käytettäviin heijastuksenestopinnoitteisiin (b) filmien, paperien tai painolaattojen valokuvauspinnoitteisiin (c) sumunestoaineisiin, joita käytetään kromi (VI) kovakromauksessa lukuun ottamatta koristekromausta ja kostutusaineisiin, joita käytetään valvotuissa sähkökemiallisissa pinnoitusjärjestelmissä, joissa perfluorioktaanisulfonaattien päästömäärät ympäristöön on minimoitu soveltamalla täysimääräisesti parhaita käytettävissä olevia tekniikoita, jotka on kehitetty tähän tarkoitukseen ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY (*) puitteissa (d) ilmailun hydraulinesteisiin. (4) Edellä 1 kohdasta poiketen sammutusvaahtoja, jotka on saatettu markkinoille ennen 27 päivää joulukuuta 2006, voidaan käyttää 27 päivään kesäkuuta 2011 saakka. (5) Edellä 1 ja 2 kohdan soveltaminen ei vaikuta pesuaineista 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 648/2004 (**) soveltamiseen. (6) Jäsenvaltioiden on viimeistään 27 päivänä joulukuuta 2008, laadittava ja toimitettava komissiolle luettelo: (a) prosesseista, joihin sovelletaan 3 c kohdan poikkeusta, ja niissä käytetyistä perfluorioktaanisulfonaattimääristä ja niiden aiheuttamista perfluorioktaanisulfonaattipäästöistä (b) perfluorioktaanisulfonaatteja sisältävien sammutusvaahtojen nykyisistä varastoista. (7) Heti kun käytettävissä on uutta tietoa käytötapojen yksityiskohdista ja turvallisemmista vaihtoehtoisista aineista tai tekniikoista, komissio tarkistaa kunkin 3 kohdan a–d alakohdan poikkeuksen niin että: (a) perfluorioktaanisulfonaattien käytöstä luovutaan asteittain heti kun turvallisempien vaihtoehtojen käyttö on teknisesti ja taloudellisesti mahdollista (b) poikkeuksen soveltamista voidaan jatkaa ainoastaan sellaisten oleellisten käyttötarkoitusten osalta, joita varten ei ole olemassa turvallisempia vaihtoehtoja, ja kun on selvitetty, mitä on tehty turvallisempien vaihtoehtojen löytämiseksi (c) perfluorioktaanisulfonaattipäästöt ympäristöön on saatu mahdollisimman pieniksi parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa soveltamalla. (8) Komissio seuraa perfluorioktaanihapon (PFOA) ja sen kaltaisten aineiden käyttöä koskevia parhaillaan suoritettavia riskinarviointitoimia sekä turvallisempien vaihtoehtoisten aineiden tai tekniikoiden saatavuutta ja ehdottaa todettujen riskien vähentämiseksi kaikkia tarpeellisia toimenpiteitä, myös markkinoille saattamista ja käyttöä koskevia rajoituksia, erityisesti silloin, kun käytettävissä on turvallisempia vaihtoehtoisia aineita tai tekniikoita, jotka ovat teknisesti ja taloudellisesti mahdollisia.”
--	--

(*) EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 166/2006 (EUVL L 33, 4.2.2006, s. 1).

(**) EUVL L 104, 8.4.2004, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 907/2006 (EUVL L 168, 21.6.2006, s. 5).